

Vymeňme ľudí, s ktorými strácame čas za ľudí,
s ktorými stratíme pojem o čase.

Dobry deň, JESEŇ...

Vždy, keď píšem úvodník do najbližšieho vydania obecných novín, premýšľam nad veľičinou ČAS. Všetci vieme, čo znamená, ale len do chvíle, kým tento pojem máme vysvetliť. Najčastejšie používame slovné spojenie – nič nestíham, nemám čas. A hodinu po hodine nám tento mocný vládca odrátava dni, mesiace aj roky. Je nezaštatiteľný, nedá sa s ním súťažiť, a už vôbec ho dobehnúť. Môžeme ho prežívať, teraz a tu, momentálne okamih diania. Lebo o chvíľu nič už nie je také, ako predtým. Striedanie ročných období v nás evokuje spomienky na tradície, zaužívané spôsoby správania sa a rodové moduly. Vždy sme časovo na tom istom, ale vekom a prežívaním sa mení náš vnútorný postoj.

TERAZ JE ČAS, keď sa po horúcich letných dňoch mnohí tešíme na obdobie, ktoré nastolilo režim školských, a tiež pracovných povinností. Spomalenie je dovolenkou miernosť vo všetkých smeroch vymení za hru farieb. Vytiahneme svetle a tenisky, uvaríme voňavý čaj a užijeme si domácu pohodu. Holé stienky a krdle lastovičiek na elektrických drôtoch, chystajúce sa na výlet do teplých krajov, to je príjemná istota blížiac sa jesene. Dni sú zrazu kratšie, večery prichádzajú akosi skôr a nám sa chce vymeniť lavičku na terase za pohodlný gauč v obývačke. Jeseň si nesie svoju náladu – trochu nostalgie a trochu spomienok. Na letné drinky, grilovačky a zmrzlinu, na horúci vzduch a úchvatné západy slnka.

Zberáme úrodu, oslavujeme hojnosť našich záhrad či polí a ďakujeme za to všetko. Lebo...taký je ČAS JESENE.

Pre nás, Pobeďimčanov, sú neklamným znakom končiaceho sa leta naše hodové slávnosti. Tešíme sa všetci, nie tak kvôli hojnosti a štedrosti, ktorú ponúkajú, skôr ako na krásnu tradíciu, spojenú s obradmi a stretnutiami. Utužovanie vzťahov či upevňovanie rodinných pút, tak nejako to voláme. Termín hodov je spojený s výročím posviacky chrámu alebo na deň jeho patróna, v Pobeďime kostola sv. Michala archanjela, najvýznamnejšej pamiatky obce, postaveného v rokoch 1674–1678. Kačacie či husacie hody, symbol hojnosti a prosperity, ktoré majú bohatú históriu aj v Pobeďime, patria medzi jednu z najvýznamnejších tradičných osláv na Slovensku. Už od stredoveku sa kačice a husi chovali nielen pre mäso, ale aj pre perie. Jesenné obdobie bolo ideálnym časom, pretože po lete boli vtáky prirodzene vykŕmené, perie mali husté a zdravé. Celé desaťročia sa u nás traduje umenie prípravy kačaciny či husaciny s lokšami a kapustou, recepty na tento gastronomický zážitok sa odovzdávajú z generácie na generáciu.

Pobeďimské hody s prívlastkom jesenné, oslavujeme v čase, kedy sa končí obdobie práce na poliach, lúkach, v záhradách či vo viniciach. Symbolizujú záver sezóny s očakávaním príchodu zimy. A sú tiež poďakovaním za hojnosť

a príležitosťou na SPOLOČNE STRÁVENÝ ČAS S ĽUĎMI, ktorých ľúbime. Hody znamenajú radosť, chvíle s blízkymi, dobré jedlo a zážitky. Pre deti neodmysliteľné kolotoče a hodové atrakcie, pre dospelých najmä kontakty s rodinou a stôl plný dobrôt.

Milí spoluobčania a návštevníci našej obce, verím, že tohtoročné hodové slávnosti budú obsahovo podľa Vašich predstáv, že ich prežijete v radosť s Vašími blízkymi, rovnako aj farebnú jeseň, že si užijete každodenný ČAS, tento nesmierne cenný zdroj, ktorý je nám daný a my ho nevieme vrátiť či ovplyvniť. Môžeme ho len s vďakou prijať.

Mgr. Andrea Augustínová, starostka obce

Čo sme stihli urobiť, vymeniť, opraviť...

V tejto rubrike, ktorá sa stala už pravidlom, informujeme občanov a čitateľov novín o zmenách, rekonštrukciách, úpravách, opravách a plánoch v obci. Väčšinou býva na druhej strane, dnes sme trochu zmenili pravidlá. Dôvodom je dopyt občanov a potreba bližšieho informovania ohľadne čiastočnej obnovy základnej školy, a tiež budovy zdravotného strediska.

> **Začneme školou, o ktorej bola už zmienka v prvom tohtoročnom vydaní Pobeďimčana - bola nám pridelená celková suma 257 222 EUR.**

V rámci projektu "Zvýšenie energetickej efektívnosti Základnej školy", ktorý sa realizuje vďaka výzve "Zlepšenie energetickej hospodárnosti a efektívnosti štátnych budov - Rýchle opatrenia", sme sa zamerali na zlepšenie energetickej hospodárnosti a zníženie nákladov na prevádzku našej školy s materskou školou. To všetko vďaka financova-

niu zo štátneho mechanizmu, ktorý zabezpečuje 100% financovanie oprávnených výdavkov. **Požadovaná suma o nenávratný finančný príspevok /NFP/ vo výške 257 222 EUR, dotácia bez spoluúčasti obce,** nám bola pridelená, práce prebiehali v mesiacoch február až jún 2025, tak bol stanovený termín ukončenia čerpania dotácie – do 6 mesiacov od pridelenia financií. Museli sme konať rýchlo, a tak už koncom februára 2025 boli všetky povolenia vybrané a bol stanovený termín začiatku realizačných prác na 28.2.2025, čo sa aj skutočne udialo.

Konkrétne práce, ktoré sa uskutočnili:

- **Zateplenie strešnej konštrukcie** (1.624,34 m²) – strecha školy je kompletne zateplená novým strešným polystyrénom, čo zníži tepelné straty.

- **Inštalácia bleskozvodu** – na streche bol

doplnený bleskozvod, ktorý nebol pôvodne zahrnutý v projekte.

- **Výmena žlabov** – niektoré časti žlabov si vyžadovali výmenu, aby bola zabezpečená správna funkčnosť.

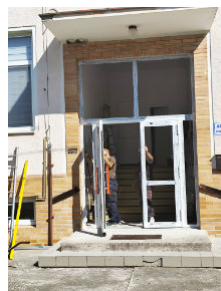
- **Doplnenie strešného výlezu** – pridanie strešného výlezu na plochú strechu, čo zlepši bezpečnosť.

- **Modernizácia vnútorného osvetlenia** v počte 132 svietidiel – výmena starých svetelných zdrojov za energeticky úsporné LED.

- **Inštalácia termostatických hlavíc a ventilov** v počte 114 ks – efektívnejšie riadenie vykurovania a zníženie energetickej náročnosti.

Zhotoviteľ stavebných prác bol obstaraný v zmysle zákona o verejnom obstarávaní a uveďená zákazka bola skontrolovaná a schválená finančnou kontrolou riadiacim orgánom.

Pokračovanie na str. 2

Dokončenie zo str. 1

Obnova zdravotného strediska – 100 % suma bez spoluúčasti obce vo výške 85 110 EUR - termín čerpania dotácie bol stanovený na obdobie 6 týždňov od dátumu začiatku realizácie

V rámci oprávnených výdavkov projektu boli realizované opatrenia na budove zdravotného strediska, a to:

1. **výmena okenných otvorov** – demontáž a montáž, začistenie – ordinácia, čakáreň, WC a spoločné priestory všeobecného lekára, skladové priestory stomatológa – miestnosti po MUDr. Šišovskej, priestory poštového úradu, kaderníctvo, skladové priestory – prízemie, tri byty - 1. poschodie, pivničné priestory

2. **výmena vstupných vchodových dverí** – demontáž a montáž, začistenie – južná strana budovy - vstup všeobecného lekára, pošta, kaderníctvo, byt na 1. poschodí – východná strana, vstup zadný do bytov a pivníc – severná strana

3. **výmena sklobetónov za okná** – severná strana budovy.

> **Z prostriedkov obce bola realizovaná:**

- výmena alebo obnova interiérových dverí, kľučiek, zábradlia, prechodových líst, vešiakov pre pacientov, WC... všeobecný lekár
- výmena podlahy v ordinácii všeobecného lekára a v čakárni pre pacientov – podakovanie MUDr. Gešvantnerovi za spoluprácu a ústretovosť
- vymalovanie priestorov a vytvorenie ochranných soklov proti znečisteniu
- výmena alebo obnova interiérových svietidiel
- **výmena ohrievača vody** v budove zdravotného strediska /pôvodný bojler bol už nefunkčný/ s kompletným čistením potrubia polymérovou dezinfekciou – havarijná situácia
- konečne sme dokončili **inováciu obradnej miestnosti OcÚ** – po výmene okien, záclon, likvidácii plesní, vymalovania priestorov a čistenia stoličiek nasledovala výmena a obnova dverí, prechodových líst, inovácia obradného stola a zakúpenie dvoch menších stoličiek, čakáme ešte na realizáciu klimatizácie v tejto miestnosti
- **oprava steny - zatekanie v obradnej miestnosti** v prípade výdatných zrážok bolo spôsobené neodborným zamurovaním okien zo severu budovy, už sme vykonali nápravu –

podakovanie tým, ktorí sa podieľali na realizácii

- multifunkčné ihrisko – obnova siete – podakovanie FK 1925 Pobedim za realizovanie
- **Deň obce** – podakovanie všetkým, ktorí boli nápomocní v prípravnom tíme, ďalej pri samotnej realizácii akcie alebo v programe ako účinkujúci. Takisto veľké podakovanie všetkým sponzorom!
- Rozlúčili sme sa s deviatkami, prebehlo aj privítanie nových prváčikov.
- V polovici septembra bol zrealizovaný zber textilu na opakované použitie, čaká nás ešte spoločný zber nebezpečného odpadu – budete včas informovaní.
- Revitalizácia zelene v obci – podakovanie našim hasičom za ochotu a spoluprácu /M. Piškula, I. Pátnický, A. Melicher.../.
- **Momentálne nie je možné vyvážať do zberného dvora drevo a drevený nábytok, nemáme odberateľa, situáciu riešime / požiar v Potvoriciach/.**
- Oprava brán pri vstupe na cintorín – zozadu, WC v budove bývalého MNV – obchod p. Bieliková, WC – všeobecný lekár.
- Čistenie a kosenie obce, postrek buriny, priebežný servis obecných kosačiek.
- Podakovanie členom Základnej organizácie Jednoty dôchodcov Pobedim za upratanie interiéru roľníckeho domu k hodovým slávnostiam, ďalej ZŠ s MŠ J. Hollého Pobedim za zrealizovanú výstavu jesenných prác, rovnako **Miestnej organizácii Slovenského zväzu záhradkárov Pobedim za výstavu plodov z našich záhrad – prístupné počas hodov v roľníckom dome.**
- **Západoslovenská distribučná, a.s. – zaslanie vyjadrenie na podnet starostky, týkajúce sa častých výpadkov elektrickej energie na Staničnej ulici – sťažnosť vyhodnotená ako oprávnená, nedodržaná kvalita napätia, merané miesto nevyhovuje podľa STN EN 50160 – už sa realizuje projekt na vybudovanie nového odberného miesta.**
- Oprava elektroinštalácie OcÚ, škola, kaderníctvo
- servis vodárne a kotlov v budove zdravotného strediska
- čistenie priestorov vedľa budovy OcÚ – vedľa terasy

- upozornenie na nevhodné parkovanie v obci na verejných priestranstvách – ul. Poštová, Staničná a Nová – problémový prejazd kvôli šírke vozovky
- umiestnenie ďalšieho balíkomatu v obci pri svadobke – spoločnosť SPS
- navýšenie počtu boxov Packeta Z-BOX pri budove zdravotného strediska – pošta
- príprava hodových slávností v našej obci /od 26.9. do 28.9.2025/ – viď. priložený program.

Mgr. Andrea Augustínová, starostka obce

Rozprávka s remeslom

Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne (TNOS) zrealizovalo v priebehu júna 2025 nový projekt ROZPRÁVKA S REMESLOM. Edukačná aktivita bola zameraná na deti a ich rozvoj v oblasti literatúry a ľudového umenia. Projekt sa realizoval v troch obciach Trenčianskeho kraja – v Soblahove, Vaďovciach a Pobedime.

Všetko sa začalo nečakane počas hodov 2024 v Roľníckom dome. Neplánované stretnutie bolo začiatkom veľmi peknej spolupráce medzi Mgr. Kristínou Jurzovou, pracovníčkou TNOS, a Evou Pogranovou, v tom čase správkynou Roľníckeho domu. Dohodli sa na možnostiach usporiadania tvorivej dielne (workshopu) pre deti.

Keď TNOS, Obec Pobedim a ZŠ s MŠ Jána Hollého dotiahli potrebné náležitosti do konca, bolo všetko pripravené. Roľnícky dom 23. júna 2025 privítal hostí na podujatí Rozprávka s remeslom, ktoré sa tu konalo prvýkrát.

Do starého roľníckeho domu vkročili nadšené deti zo základnej školy spolu s pani učiteľkami. Po privítaní gazdinou v pracovnom kroji, si deti vypočuli rozprávku o Zlatej priadke. Do tohto príbehu sa aj aktívne zapájali.

Nasledovala prehliadka domu i celého gazdovstva. Deti sa takto mohli dozvedieť o živote na gazdovstve, o práci, zvieratách i o tom, ako sa v tomto dome bývalo, čo sa robilo.

Potom nastal čas, aby si žiaci vyskúšali to, na čo sa veľmi tešili, tradičné remeslo našich predkov – pradenie vlny. Bolo krásne pozorovať, akú mali radosť, keď pod vedením lektorky Janky Bublavej zo Starej Turej, ktorá sa pradeniu vlny venuje už pätnásť rokov, mohli pracovať s vlnou i s nástrojmi na rozčesávanie a pradenie. Boli veľmi šikovné a nedočkavé, chceli si vyskúšať spracovanie vlny, česať i priať. Na tvárach dievčat i chlapcov bolo vidieť nefalšovanú radosť z práce. Z vlastnoruč-

ne spracovanej vlny si vytvorili rôzne výrobky, za ktoré dostali zaslúženú odmenu – pochvalu od pani Janky.

Žiaci sa vrátili do školy, pani Janka Bublavá späť na Starú Turú, Mgr. Kristína Jurzová do Trenčína, gazdiná do svojho domu a v Roľníckom dome znova zavládlo ticho. Avšak slová Mgr. Jurzovej: „Jednoducho povedané, v Pobedime nám bolo skvele a radi sa sem ešte vrátíme!“, veľa napovedajú o budúcnosti našej národnej kultúrnej pamiatky Roľníckeho domu, ktorá onedlho oslávi 150 rokov.

Organizátorom podujatia bolo Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne v spolupráci s Obcou Pobedim. Projekt z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia (hlavný partner).

Autor: Eva Pogranová
Foto: Ing. Ladislav Melicher

Deň obce Pobedim spojený s výročím 100 rokov futbalu v Pobedime

V sobotu, 9. augusta 2025 popoludní, bolo typické letné počasie, teplomer ukazoval niečo cez 30° C, no na Deň obce Pobedim spojený s výročím 100 rokov futbalu v Pobedime, to vplyv nemalo. V športovom areáli PhDr. Jána Mitošinku bol totiž príjemný chladok. Prišli aj hostia zo širokého okolia, aby si pozreli akcie pripravované v rámci tohto podujatia. Návštevníkov privítala starostka obce, Mgr. Andrea Augustínová, ktorá zároveň priblížila program a podakovala sponzorom, ktorí podporili Deň obce, rovnako tiež všetkým, ktorí sa na príprave podieľali.

Ako prvé vystúpili cvičenky TJ Sokol ženy Pobedim – ženy. Návštevníkom predviedli skladbu „Škoda lásky“, ktorú cvičili 13. septembra 2025, ako súčasť Považskej župy Milana Rastislava Štefánika Trenčín, na Zupnom zlete Bratislavskej sokolskej župy v Malackách. Celkovo 18 cvičieniek so stuhami predviedlo pritom perfektné pripravenú skladbu s typickým ženským šarmom. Návštevníci odmenili cvičenky úprimným potleskom. Pre deti bolo pripravené maľovanie na tvár, čo využili predovšetkým dievčatá. Nechýbali nafukovacie hrady, na ktorých sa deti vyšantili. Podobne tomu bolo i na multifunkčnom ihrisku, kde naši hasiči robili ukážky techniky, zásahov, prvej pomoci a pre radosť a osvieženie malých aj penové party. Okrem toho bola možnosť zastrieľať si zo vzduchovej pod patronátom našich poľovníkov.

S nadsením a záujmom návštevníci sledovali vystúpenie sokoliarov, ktoré sa odohrávalo v oddychovej zóne Zástodolie. Tu sa deti aj aktívne zapájali do vystúpenia a vypočuli si komentár k jednotlivým predvádzaným exemplárom. Cvičiteľ z neziskovej organizácie Peregrinus priblížil záujemcom aj bohatú históriu sokoliarstva na Slovensku.

V športovom areáli bolo pre návštevníkov

prípravené okrem programu aj chutné občerstvenie. V stánkoch sa predávalo čapované pivo, prosecco, nealkoholické nápoje a pre tých, ktorí vyhládli, aj rôzne masítie či bezmasité dobroty. Pivo sa čapovalo aj v pivárni športového areálu. Tu zákazníci mohli prispieť na rozvoj pobedimského futbalu. Tieto, ako aj ďalšie skutočnosti pripomínali pohotový moderátor Kajo, ktorý slovom sprevádzal návštevníkov počas celého programu.

Hlavným bodom programu Dňa obce Pobedim bolo futbalové stretnutie medzi mužstvami súčasného družstva a bývalými futbalistami. Futbalové mužstvá mali svoje označenie ako Legendy (starší futbalisti) a Legionári (súčasní hráči). Pred futbalovým zápasom bola spoločenská časť podujatia zameraná na jubileum pobedimského futbalu. Pozvanie starostky obce prijali vzácní hostia, a to poslanec Slovenskej národnej rady a podpredseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Michal Bartek, vedúci sekretár Západoslovenského futbalového zväzu Nitra Ľubomír Zábajník a za Oblastný futbalový zväz Trenčín Petr Fabian. Michal Bartek ocenil činnosť pobedimských futbalistov, zameranú na rozvoj športu v Pobedime, ako podakovanie im slávnostne odovzdal automatickú práčku pre uľahčenie ich činnosti. V podobnom duchu boli i príhovory funkcionárov futbalových zväzov, ktorí odovzdali predsedovi FK 1925 Pobedim Ľubošovi Zervanovi pamätné plakety pri príležitosti jubilea pobedimského futbalu. V závere tejto časti predseda futbalového klubu, ako aj starostka obce, podakovali hosťom za ich účasť na podujatí a vyslovili presvedčenie, že futbal v Pobedime bude úspešne pokračovať.

Po tejto spoločenskej udalosti, ktorá podčiarkla hlavnú myšlienku podujatia, sa začal futbalový zápas medzi už spomínanými Legendami a Legionármi. Kým v mužstve Legionári boli

aktívni hráči futbalového mužstva, futbalové mužstvo Legiend malo i mladšie posily. Napríklad bránu strážila mladá Emka Žitňanská. Samotný zápas divákov zaujal, futbalisti oboch mužstiev ukázali svoje majstrovstvo. Napokon na jedenástky vyhralo mužstvo Legiend. Futbalisti zápasu, ale i ďalší, ktorí futbal hrávali, sa po skončení zhromaždili v bielych dresoch v strede ihriska. Predstavili sa publiku a pamiatkou na jubileum futbalu bola ich spoločná fotografia.

V priebehu podujatia prebiehal predaj tombových lístkov. Celkovo desať cien, spolu s archívными fotografiami futbalistov, bolo vystavených pred šatňami. Ceny boli hodnotné, predovšetkým prvé tri lákali návštevníkov akcie. Ved' kto by nechcel vyhrať moderný televízor a praktickú mikrovlnku?! Ceny losovala starostka obce a priebeh losovania komentoval moderátor podujatia.

Šťastní výhercovia si postupne odnášali výhry, pričom sa pomaly blížil čas country koncertu hudobnej skupiny ALTERNATIVA OLD. Návštevníci si pri country a folk piesňach užili krásny večer a dopriali si chutné občerstvenie. Zábava pod hviezdami pokračovala diskotekou pod taktovkou DJ P.T. & DJ MAURICIO. Atmosféra bola úžasná, tancovalo sa do neskorej noci, a to bola bodka za podujatím.

Deň obce Pobedim, spojený s výročím 100 rokov futbalu v Pobedime, sa vydaril. Počasie bolo typicky prázdninové, letné a horúce, jednotlivé časti programu mali úspech a priaznivý ohlas u návštevníkov. Tešme sa na budúcoročný Deň obce Pobedim so želaním, aby táto spoločenská, kultúrna a športová akcia zostala tradíciou.

Mgr. Andrea Augustínová
Mgr. Ivan Pastorek
Foto: Ing. Ladislav Melicher

Výročie prvej písomnej správy o Pobedime

Určite si mnohí pamätajú na oslavy prvej písomnej zmienky o Pobedime v roku 1992. Oslavy pripomínali 600. výročie, kedy sa prvýkrát spomína Pobedim ako dar uhorského kráľa Zigmunda I. Luxemburského poľskému šľachticovi Ctiborovi zo Ctiboríc. Rok 1392 bol vtedy overený na Historickom ústave Slovenskej akadémie vied v Bratislave. Takže v tom čase bola oslava oprávnená. Avšak historické vedy, tak ako každá vedná disciplína, sa vyvíjajú a prinášajú nové poznatky. Tak je to aj v prípade

staršej prvej písomnej zmienky z roku 1355.

Bola to trochu aj náhoda. Pri štúdiu príspevku M. Galbavej o osídlení a rozvoji považskej časti čachtického panstva som s prekvapením našiel údaj, že naša obec sa spomína už v roku 1355. Konkrétne sa v článku písalo o určení hraníc extravilánu osady Brunovce. Okrem iných hraníčných bodov sa uvádzala i naša obec Pobedim pod menom POPEDEN. V tomto čase bol Pobedim v majetku uhorského kráľa Ľudovíta I. Veľkého /1342 – 1382/ ako súčasť

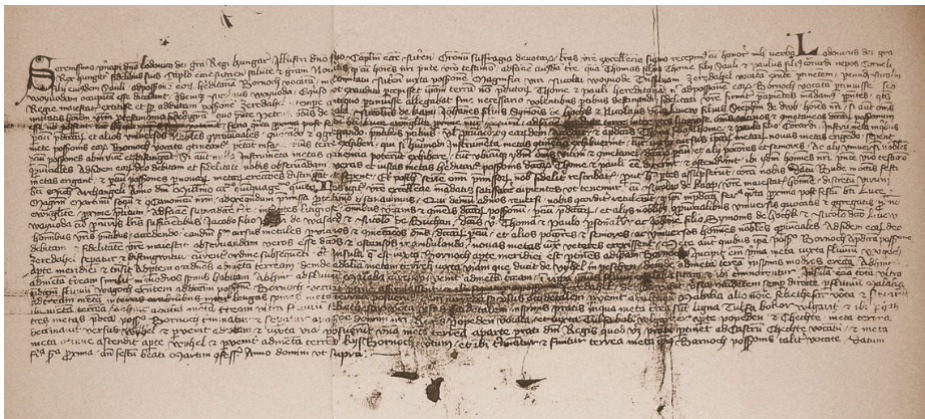
čachtického panstva.

Spomínaný príspevok bol uverejnený v zborníku Balneologický spravodajca 1998. Neskôr mi bola poskytnutá, prostredníctvom Balneologického múzea, fotografia uvedenej listiny, ktorá sa v origináli nachádza v Maďarskom krajiniskom archíve v Budapešti.

Je nepochybné, že Pobedim existoval už pred rokom 1355. Rozkladal sa v miestach súčasnej Kútnarskej ulici, teda pri puvodí rieky Dubová. Predpokladáme, že mnohí obyvatelia pobedimského hradiska a neskôr i veľkomoravských osád osídlili spomínané územie, avšak pohromou bol pre nich tatársky vpád v roku 1242, kedy bola osada Pobedim zničená. Dokladom sú časnostredoveké archeologické nálezy keramiky. Po zničení Pobedima Tatármi sa pustili jej obyvatelia k obnoveniu osady a táto sa prvýkrát spomína v roku 1355. Len pre úplnosť, v roku 1392 daroval Pobedim, spolu s ďalšími osadami, kráľ Zigmund Ctiborovi zo Ctiboríc a v roku 1414 sa Pobedim stal majetkom Prepozitúry Panny Márie v Novom Meste nad Váhom.

V tomto roku si teda pripíname 670. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci Pobedim. Z tohto dôvodu zdverejňujeme aj tento článok a pripravujeme hodnový výstavu Historické mílniky obce Pobedim.

Mgr. Ivan Pastorek,
foto: archív

Za prameňmi Karlových Varov a krásami Bavorska

Čo sa stane, keď spojíte kúpeľnú eleganciu s bavorskou tradičnou pompéznosťou a pridáte štipku neplánovaných zastávok? Vznikne cesta, ktorá zmení pohľad na známe miesta a ukáže, že najlepšie zážitky často prichádzajú nečakane.

Naša osemdňová púť začala v Karlových Varoch. V meste, ktoré dýcha históriou a pokojom. Počas piatich dní, ktoré sme tu strávili, sme dostatočne spoznali jeho čarovného ducha. Karlovarské kolonády nám vystavili na obdiv nádherné secesné stavby, počas prechádzok nás sprevádzala rieka Teplá plná kačiek. Z okolojdúcich vyžaroval pokoj, kvôli ktorému sem prišli. Na každom rohu wellness, teplé pramene, masáže. Naša cesta však bola jasná - na konci hlavnej ulice sa týčil veľkolepý Grandhotel Pupp - ikonická koruna Karlových Varov, kde sa krása histórie prepája s luxusom a legendami, ktoré inšpirovali filmové plátna. Jeho majestátne fasády a honosné sály dýchajú príbehmi, zatiaľ čo srdce pulzuje neúnnavnou eleganciou a pohostinnosťou. Už cestou k nemu sme cítili zmenu atmosféry. Obchodíky s trdelníkmi a magnetkami vystriedali luxusné predajne so šperkami, okolojdúci už neboli len turisti so selfie tyčami, klobúkmi a ľadvinkami, prevahu získali zlaté hodinky, mokasíny a drahé autá. Chodník okolo hotela zdobili zlaté doštičky s menami osobností, ktoré tu boli počas jeho histórie, od otvorenia v roku 1701, ubytované. Spomedzi tisícok známych mien, napríklad Mária Terézia, Ludwig van Beethoven, Napoleon Bonaparte, či z modernej histórie Jurij Gagarin, Gérard Depardieu alebo Johnny Depp. Prvé kroky smerovali do kaviarne. Časníci mali neuveriteľnú úroveň, hovorili plynule hneď niekoľkými jazykmi. Káva bola lahodná, nápoje osviežujúce, ale prvenstvo získali zákusky. Dychberúci interiér kaviarne zdobilo drevo, koža, sklo a kvety. Pochopili sme, prečo tu Sigmund Freud tak rád čítal noviny.

Ďalšia zastávka - Becher's Bar - gentleman'ský klub. Hneď pri vchode nás privítal profesionálny personál. To, čo poznáme z filmov - gentlemani popíjajúci whiskey s cigarou v ruke, debatujúci o vážnych témach, všetko toto tu bolo cítiť. História, luxus, rešpekt. Na stenách sa vynímali fotografie slávnych osobností, ktoré bar navštívili. Nad Becher's barom sa nachádza Casino Pupp. Tak, ako celý Grandhotel Pupp, aj jeho kasíno pôsobilo majestátne. Krupieri boli milí a nápomocní, dokonale upravení. Cítili sme sa ako pravý James Bond. A ako bonus - vyhrali sme ;).

Karlove Vary nás jednoducho očarili. Toto mesto je vznešenou dámu s liečivým srdcom, kde sa secesná elegancia kúpeľných kolonád snúbi so šumom horúcich prameňov a tichou silou okolitých lesov. Čas tu plynul pomaly, presný

opak toho, čo nás čakalo ďalej.

Počas dvoch dní v Mníchove sme si uvedomili, aký je tento prechod náhly. Z ticha Karlových Varov sme sa presunuli do pulzujúceho srdca Bavorska, tretieho najväčšieho nemeckého mesta. Hranice Mníchova stráži robustná Allianz Arena, domov klubu Bayern Mníchov, ktorá sa v noci rozžiarí ako balón a mení svoju farbu podľa prebiehajúceho podujatia. V kontraste s historickým centrom pôsobí budova futuristicky. Hneď v prvý večer nás to ťahalo do mesta spoznať bavorskú metropolu. Ocitol sme sa v centre, kde nás okamžite prekvapila všadeprítomná aróma piva a cigariet. Nechali sme sa viesť davom a dušou mesta, len tak bezcieľne sme prechádzali uličkami Mníchova a nasávali jeho atmosféru. Na našich potulkách sme mali možnosť vidieť festival so stánkami ponúkajúcimi tradičné bavorské jedlo a pivo, Viktualienmarkt - historické trhovisko fungujúce viac ako dvesto rokov, Augustiner-Bräu - najstarší stále fungujúci mníchovský pivovar zo 14. storočia, no skutočným pokladom, ktorý nás prekvapil, bolo Marienplatz. Pozdĺž celého námestia sa týči nádherná gotická stavba Novej radnice. Jej krásu nás ohromila, veže a cimburia sa týčia k nebu a rozprávajú príbehy o bohatstve a moci bavorských vládcov. Z majestátneho orloja sa každý deň ozývajú zvony oživujúce históriu, zatiaľ čo fasáda, prepracovaná do najmenších detailov, očarí každého, kto sa na ňu pozrie. Je to kamenný symbol, ktorý od roku 1874 až dodnes stráži temperamentné jadro mesta. Neďaleko novej radnice sme prechádzali okolo najväčšieho mníchovského kostola - Frauenkirche - Katedrála Panny Márie z druhej polovice 15. storočia, ďalší skvost, ktorý je symbolom Mníchova.

Čakalo nás ochutnávanie bavorskej kuchyne - rezeň plnený syrom, čerstvé, chrumkavé, ešte teplé praclíky so smotanou, Käsespätzle - typické nemecké syrové cestoviny (naše halušky v jemnejšom vydaní) a, samozrejme, Bratwurst. Harmonia chutí, ktoré v nás zostanú uložené ako voňavá spomienka. A to pivo, jednoducho vynikajúce, hoc nie sme pivári. Dali sme sa do reči s miestnym časníkom zo Slovenska, žijúcim v Mníchove už jedenásť rokov. Poradil nám, čo všetko sa v okolí oplatí vidieť - zábavné parky či legoland. Pobyt bol však príliš krátky na to, aby sme videli všetko.

Nasledujúci deň začínal adrenalínovým zážitkom - výstupom úzkym dreveným schodiskom na Alter Peter. Veža vysoká 91 metrov, na vrchol ktorej vedie 306 schodov. To, čo nám však vzalo dych, nebola naša kondícia, ale neuveriteľný výhľad na celé mesto. Mníchov na dlani. Pod vežou nás čakala ďalšia pasť pre oči aj dušu. Kostol svätého Petra je skutočným

barokovým pokladom, kde sa honosné zlato, mramor a sýte farby snúbia s tichou dôstojnosťou. Prvé písomné zmienky o tomto najstaršom kostole v meste siahajú do 13. storočia. Pred ním tu, na Peterskom pahorku, stál pôvodný kostol už v roku 1050, viac ako 100 rokov pred oficiálnym založením Mníchova. Pri vstupe nás obklopila symfónia svetla prenikajúca cez vysoké okná a osvetľujúca zložito zdobené stropy a pôsobivé fresky. Hlavný oltár sa vynímal detailnou prácou majstrov a majestátnou prítomnosťou. Miesto, kde sa viera, umenie a príbehy spájajú do jedinečnej atmosféry. Na malú chvíľu nie je prítomné nič, okrem vás a Boha... ani čas. História sa dotýka takmer každej budovy aj v širšom centre mesta. Míňame pamätník Friedensengel, postavený na pamiatku 25. výročia mieru po prusko-francúzskej vojne, sídlo mníchovskej polície, kde kedysi vlastnil apartmán Adolf Hitler, či krásny Kostol sv. Lukáša z konca 19. storočia, najväčší evanjelický kostol v meste, zdobiaci Mariannenplatz. Obyvatelia vášnivo diskutujú v podnikoch, akoby tam boli sami, spôsobom, že vás nikto neruší. Keď však niečo potrebujete, sú ochotní a zdvorilí, otvorení ku konverzácii. Väčšina domácich fajčí cigarety, nefajčiariar nájdete skôr medzi turistami. Všade je množstvo chodcov, cyklistov či kolobežkárov, ktorí majú na ceste vždy prednosť a neplatia pre nich pravidlá. Benevolencia pri parkovaní bola pre nás, Slovákov, zarážajúca. Autá stoja dva metre od semaforu alebo v úzkej uličke parkujú na oboch stranách cesty. Všade vládne poriadok, žiadne odpadky, pomalované lavičky či budovy, ohorky z cigariet nájdete len v odpadkových košoch a popolníkoch. V meste cítiť spolupatričnosť, akoby všetci svoj domov milovali a strážili ho. Ruch dopravy pravidelne prerušujú policajné sirény rútiace sa ulicami osemdesiatkou. Kým predtým chodci hľúpe prechádzali nehladiac na vodičov, teraz vytvárajú účtový koridor. Vďaka všadeprítomným policajným hliadkam sme sa cítili veľmi bezpečne. Bavorsko patrí, čo sa bezpečnosti týka, medzi špičku v Nemecku. Táto nádherná metropola prekonala naše očakávania. Nechcelo sa nám odchádzať, no v pláne sme mali Augsburg.

Počas cesty sme sa rozhodli pre malú zastávku. Neďaleko Mníchova nás zaujala dedinka Oberschleissheim, kde sme objavili záмок. Komplex tvoria tri paláce, z ktorých každý má svoj vlastný charakter, no spája ich jednotná estetika a veľkolepý dizajn. Bol postavený v 17. storočí vládcami z rodu Wittelsbach v období, kedy bolo Bavorsko elitou medzi európskymi krajinami. Hlavná budova, Neues Schloss, je skutočnou hviezdou. Baroková fasáda s dokonale symetrickými oknami a zdobenými štípmi vyžaruje kráľovskú dôstojnosť a moc. Okolité

Grand hotel Papp Karlové Vary

Neues Sschloss

Frauenkirche Mníchov

záhrady, inšpirované francúzskym štýlom, sú rovnako pôsobivé ako samotné paláce. Precízne upravené aleje stromov tiahnuce sa niekoľko sto metrov strážiace vodnú cestu, kde sa labute ako jediní stáli obyvatelia tohto raja honosne a vyrovnané nesú po pokojnej hladine. Chodníky upravené s presnosťou pravítka, starostlivo strihané živé ploty, symetrické záhony kvetov a zložité fontány, to všetko vytvára dokonalú kulisu. Vodné kanály obkolesené farebnými záhonmi dotvárajú architektúru zámku, ba vyzývajú na relax a rozjímanie. Hoci zámok už nie je sídlom panovníkov, jeho steny stále rozprávajú príbehy o bohatých hostinách, politických intrigách a živote šľachty. Je to miesto, ktoré dýcha históriou, kde sa chcete nechať unášať atmosférou, nasávať ticho... to rajske, prirodzené. Prechádzka znamená cestovanie v čase. Môžete sa dotknúť minulosti a oceniť umenie, ktoré prežilo storočia, cítiť sa ako cisári či kráľovné, vidieť bavorské Versailles.

Je pôsobivé, ako sa Bavorsko o svoje poklady stará. Zámok patrí pod jeho správu a vstup do areálu je bezplatný. Platená je len prehliadka interiéru a parkovanie, dve eurá na 24 hodín. Areál je prístupný pre všetkých. Ľudia si

tu vážia svoje dedičstvo, všade je poriadok, biele lavičky, akoby každé ráno menili za nové. Celý pozemok je udržiavaný, spolková krajina sa o to stará bez ohľadu na zisk. Od ľudí pre ľudí. Či je to dievča sediace na deke v trávě s košíkom plným jedla a knihou v ruke, alebo pár dôchodcov čítajúci noviny a lúštiaci krížovky. Vyrok mladšej dcéry: „Tata, musíme ísť, v rieke bude krokodíl a zabije ti ruku“, bol úsmevným ukončením našej návštevy. Táto malá zastávka na ceste k históriu nabitému Augsburgu nám len náhodou vzkázala do plánu, ale s istotou v nás zanechala mnoho nezabudnuteľných pocitov.

Augsburg, druhé najstaršie nemecké mesto, založené Rimanmi v r. 15 pred Kristom. Počas stredoveku a novoveku ako samostatný mestský štát - arcibiskupstvo, najskôr jedno z centier katolicizmu, potom reformácie. Tu nás uchvátil Fuggerei, sociálne sídlisko, fungujúce od r. 1521 až dodnes. Bolo založené Jakobom Fuggerom, najbohatším človekom v histórii, prezývaným „BOHATÝ“. Podmienky pre získanie ubytovania za necelé euro ročne sa stále nezmenili, záujemcovia musia byť chudobní, nezadĺžení, praktizujúci katolíci s trvalým pobytom

vo Augsburgu, trikrát denne sa modliť a bezplatne pomáhať v komunite. Je to živý dôkaz, že aj pred stáročiami sa myslelo na pomoc ľuďom v núdzi. Dnes už moderne vybavené súdome obrastené zeleňou, nad ktorým sa pokoj vznáša ako hmľa. V historickom centre mesta na nás hľadí neskororenesančná radnica zo 17. storočia, fontána cisára Augusta z rovnakého obdobia, či strážna veža Perlachturm z 10. storočia, ku ktorej bol neskôr pristavený románsky kostol St. Peter am Perlach. Augsburg je živá učebnica dejepisu, kde sa na každom kroku spája príbeh Rimanov, renesančných mecenášov, vplyv cirkvi a snaha o sociálnu spravodlivosť. Je to mesto, ktoré sa pýši nielen nádhernými budovami, ale aj srdcom plným kontrastu, ktoré naprieč dejinami bije pre najvplyvnejších i najchudobnejších zároveň.

Celá naša cesta bola ako mozaika. Každé miesto prinieslo iný kamienok a vytvorilo obraz plný zážitkov. Od pokoja a elegancie Karlových Varov, cez dynamickú energiu Mníchova a majestátnosť zámku Schleissheim, až po historickú hĺbku Augsburgu.

text a foto: Ing. Michal Augustín s rodinou

Fascinujúca predodletová odobierka lastovičiek

Dni blížiacej sa jesene začnú ponúkať nášmu zraku nielen neuveriteľnú paletu farieb, ktorými hýri stromová vegetácia, ale aj „nácvik“ rozlíkavého odletu lastovičiek. Tieto sú asi najpočetnejšou vtáčou komunitou, ktorá sa v jarňách a letných mesiacoch usídlila v našej obci. Oslobodené sú od nájomného a nepotrebných ani prihlásenie k prechodnému pobytu. Očakávajú od nás iba toleranciu pri stavbe svojich hniezd. Ich odplatu za tieto privilégiá je mimoriadne usilovnosť pri love hmyzu, zvlášť múch, čo nám veľmi osoží.

Od konca marca až začiatku apríla trávia u nás život v komunitách, privedú na svet a odchovávajú jednu až dve generácie mláďat. Na prelome augusta a septembra sa začne v nich prebúdať Stvoriteľov odletový inštinkt. Dovtedy už absolvovali nad Pobedimom nespočítateľné množstvo cvičných preletov v rôznych zoskupeniach, čo iste neuniklo našej pozornosti. Čas odletu týchto vzácných operencov je obsiahnutý aj v jednej z pranostiek: „Na Panny Márie narodenie (8. september) lastovičiek rozlúčenie“.

Odletu za teplom do ďalekej Afriky predchádzajú úchvatné odobierkové ceremónie. Rekvizitou, ktorú pri nich využívajú, sú drôty elektrického vedenia aj na ulici Jána Hollého v Pobedime. Sadajú na ne jedna vedľa druhej a krátko zotrávajú. Na náhly povet jedného zletne a ihneď je nasledovaná ostatnými. Po akrobatických kúskoch celého veľkého krídla sadajú opäť na drôty. Takéto tréningové vzlety do povetia a sadania sa opakujú počas mnohých rán konca augusta a začiatku septembra. Až príde jedno ráno, ktorého presný dátum nepoznáme a krídla sa definitívne vydá na juh do teplých krajín. Predpokladáme, že preletové povolenia nad jednotlivými krajinami nepotrebnú ...

Keď budete čítať toto číslo Pobedimčana, švitorenie už stíchlo a hniezda lastovičiek osireli. Tešme sa na ich návrat v hojnom počte – ako poslov jari v ďalšom roku. Ján Feranec

Oddychová fáza lastovičiek v rámci tréningu

Farský indiánsky tábor

Po minuloročnom, v poradí prvom farskom letnom tábore sa aj tento rok druhý júlový týždeň v našej farnosti niesol v znamení leta. Napriek tomu, že počasie nám do veľkej miery neprialo, 45 indiánov a indiánok rozdelených do 6 kmeňov (tímov) malo možnosť zažiť týždeň plný dobrodružstva, hier, súťaží, duchovného programu, ale aj budovania nových kamarátstiev, čo neprekazilo ani dažď.

Ako v správnom indiánskom tábore, nemohla chýbať pociťá indiánska príprava v podobe výroby indiánskych tričiek, čeleniek, totemov či vytvárania indiánskeho mena, ktoré nás spolu s pokrikom a indiánskym pozdravom Wotang šu sprevádzali celým týždňom. Počas celého týždňa sa všetci indiáni snažili o nazbieranie čo najväčšieho počtu pierok, ktoré na konci týždňa rozhodli o umiestnení jednotlivých kmeňov. Výhrou pre nás všetkých však určité nebolo len čo najlepšie umiestnenie kmeňa ale

najmä skvelý spoločný čas plný zábavy, radosti a smiechu, k čomu dopomohol aj bohatý program. Okrem hľadania bielej tváre, indiánov čakalo pomyseľné lovenie bizónov, pri ktorom sa učili naspamäť rôzne state zo Svätého písma, či hľadanie pokladu na striebornom jazere (v našom prípade na miestnom rybníku). Nechýbali ani indiánske tvorivé dielne či rôzne individuálne ale aj skupinové hry a súťaže.

V strede týždňa sme sa vybrali na výlet do jazdeckej školy v Dubovanoch, kde si deti okrem jazdy na koňoch užili aj hobby horsing či kŕmenie rôznych zvierat. Odtiaľ sme sa vybrali na zručaninu Kláštoru sv. Kataríny (na Katarínku). Neodmysliteľnou súčasťou nášho tábora bol aj duchovný program. Každé ráno sme začínali krátkou modlitbou a okrem toho bolo možné v jednom zo stanov pristúpiť k svätej spovedi.

Vyvrcholením celého tábora bola piatková

svätá omša. Okrem duchovného rozmeru svätej omše sme mali možnosť spoznať aj príbeh svätej Kateri Tekakwithy, ktorá mala indiánsky pôvod. Práve cez jej životný príbeh nám pán farár predostrel dôležité posolstvo, ktorým nás pozval k tomu, aby sme sa nezameriávali len na vonkajší vzhľad človeka ale práve naopak, aby sme v prvom rade hľadali v ľuďoch vnútornú krásu a dobré srdce. Obohatení posolstvom, svätou omšou ale aj zážitkami z celého týždňa sme úspešne ukončili indiánsky farský tábor a spolu s celým organizačným tímom verím, že si podobné dobrodružstvo zopakujeme opäť o rok.

Na záver chcem čo najsrdečnejšie poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave a priebehu celého tábora. Ak by som mala všetkých menovať, bol by to naozaj dlhý zoznam, a tak verím, že sa v týchto riadkoch nájdete. ĎAKUJEME.

Mgr. Lenka Klimová

Štatistika výjazdovosti DHZO Pobedim za 1. polrok 2025

15.01.2025 **technický zásah AED** v obci Horná Streda, zasahovali 2 členovia, 1 ks techniky
 17.01.2025 **dopravná nehoda** k. ú. Horná Streda, zasahovalo 5 členov DHZO Pobedim, 1 ks techniky
 20.01.2025 **požiar** rodinný dom v obci Vrbové, zasahovali 4 členovia, 1 ks techniky
 28.01.202 **technický zásah AED** v obci Podolie, zasahovali 2 členovia, 1 ks techniky
 31.01.2025 **dopravná nehoda** smer Horná Streda, zasahovalo 8 členov, 2 ks techniky
 14.02.2025 **požiar** auta v obci Podolie, zasahovali 7 členovia, 2 ks techniky
 25.02.2025 **transport** nadrozmernej osoby obci Brunovce, zasahovali 5 členovia, 1 ks techniky
 11.03.2025 **transport** nadrozmernej osoby obci Brunovce, zasahovali 5 členovia, 1 ks techniky
 24.04.2025 **požiar** bytový dom Nové Mesto nad Váhom, zasahovali 10 členovia, 2 ks techniky
 24.04.2025 **technický zásah** zaplavené priestory Nové Mesto nad Váhom, zasahovali 9 členovia, 2 ks techniky
 25.04.2025 **technický zásah AED** obec Podolie, zasahovali 3 členovia, 1 ks techniky
 16.05.2025 **požiar** hospodárskej budovy v obci Podolie Kopanice, zasahovalo 7 členov, 3 ks techniky
 26.05.2025 **dopravná nehoda** v obci Horná Streda smer Piešťany, zasahovali 5 členovia, 1 ks techniky
 11.06.2025 **požiar** odpadu a kríkov v obci Horná Streda, zasahovali 4 členovia, 1 ks techniky
 13.06.2025 **taktické cvičenie** v obci Brunovce, DAMITO zasahovali 11 členovia, 3 ks techniky

14.06.2025 **požiar** drevo štiepky v obci Potvorice, zasahovalo 11 členov, 2 ks techniky
 15.06.2025 **požiar** drevo štiepky v obci Potvorice, zasahovali 3 členovia, 1 ks techniky
 23.06.2025 **technický zásah AED** v obci Očkov, zasahovali 3 členovia, 2 ks techniky
 23.06.2025 **technický zásah** padnutý strom v obci Horná Streda, zasahovali 5 členovia, 1 ks techniky
 23.06.2025 **technický zásah** padnutý strom v obci Pobedim, zasahovali 2 členovia, 1 ks techniky
 23.06.2025 **technický zásah** padnutý strom v obci Pobedim, zasahovali 5 členovia, 1 ks techniky
 23.06.2025 **technický zásah** padnutý strom v obci Horná Streda, zasahovali 2 členovia, 1 ks techniky
 23.06.2025 **požiar** drevo - štiepky v obci Potvorice, zasahovalo 9 členov, 3 ks techniky
 24.06.2025 **požiar** rodinný dom v obci Podolie, zasahovali 5 členovia, 2 ks techniky
 24.06.2025 **technický zásah** spadnutý strom v obci Očkov, zasahovali 5 členovia, 1 ks techniky
 24.06.2025 **technický zásah** padnutý strom v obci Pobedim, zasahovali 3 členovia, 1 ks techniky
 26.06.2025 **požiar** podvalov a kríkov na PD Podolie, zasahovali 6 členovia, 2 ks techniky
 29.06.2025 **požiar** trávnatého porastu v obci Horná Streda, zasahovalo 8 členov, 2 ks techniky.

Martin Piškula, veliteľ DHZO Pobedim

Dobrodružstvo v Himalájach

Nepál je krajina, ktorá sa človeku navždy zapíše do srdca. Po prvej ceste do údolia Langtang v roku 2022 som pochopil, prečo sa hovorí, že kto raz zažije Nepál, vracia sa sem celý život.

Tentokrát sme sa vydali na novú výpravu s cieľom splniť si sen. Vidieť najvyšší vrch sveta Everest a ďalšie majestátné štíty ako Ama Dablam, Pumori, Makalu, Lhoce, Cho Oju, Hillary Bridge, Vyliezt' na Kala Pathar a vidieť celé nádherné údolie ľadovca Khumbu. plus bonus tri sedlá vo výške viac ako 5000 metrov nad morom.

Naša cesta začala 2. apríla 2024 vo Viedni a po prestupe v Dauhe sme pristáli v Káthmandú. V uličkách Thamelu nás znova pohltil ruch, vôňa a farby. Po krátkom pobyte a vybavení potrebných formalít sme odleteli z Ramechhapu do Lukly, jedného z najnebezpečnejších letísk sveta. Už samotné pristátie bolo zážitkom a okamihom, kedy sa sny začali meniť na realitu.

Z Lukly sme vyrazili do Namche Bazar – brány Everestu. Cesta viedla cez dedinky, visuté mosty a údolia s buráčajúcimi riekami. Prvé

noči sme trávili v jednoduchých lodžiach, kde sherpská polievka či dal bhat chutili ako hostina. Aklimatizácia bola náročná, telo cítilo nedostatok kyslíka, no každý výstup bol odmenený úchvatnými pohľadmi na zasnežené štíty.

Najsilnejší zážitok bol výstup na Kala Pathar (5638 m). Kocháme sa pohľadmi na najvyššie štíty našej planéty, ktoré sú na dosah ruky. Je to neopísateľný pocit. Rovnako nádherný bol aj pohľad na ľadovec Khumbu, kláštor Tengboche, či tyrkysové jazerá pod Gokyo Ri. Každý deň prinášal nové momenty, stretnutia so šerpami, strach i údiv naháňajúce lavíny valiace sa zo strmých stien Lhoce, aj nezabudnuteľné večery pri horiacich pieckach v lodge.

Najväčšia odmena prišla v základnom tábore Everestu (5364 m). Miesto, kde sa rodia sny horolezcov, malo neopakovateľnú atmosféru. Sedeli sme v stane so šerpami, ktorí na najvyššom vrchole planéty stáli už viac ako dvadsaťkrát.

Khumbu – BC Everest však ukazujú aj odvrátenú stránku komercie. Veľký turistický nápor, prach z ciest a komercia menia tvár regiónu

Khumbu. Ceny stúpajú, a aj keď pohostinnosť domácich stále cítiť, skromnosť a jednoduchosť sa postupne vytrácajú. Napriek tomu zostáva Nepál miestom, ktoré si človek zamiluje.

Celá výprava bola fyzicky aj psychicky náročná. Dni vo výške nad 5000 metrov dali zabráť, no každý krok stál za to. Splnil sa mi sen – videl som Everest, prešiel cez tri vysoké sedlá, stál na Kala Pathar (5638 m) a obdivoval krásu Himalájí z Gokyo Ri (5357 m). Boli to chvíle, ktoré zostanú v mojom srdci navždy.

Ak raz navštíviš Nepál, už sa tam budeš vracáť po celý život. A ja viem, že aj ak sa na trasu k Everestu už nevrátim, vždy budem hľadať ďalšie údolia a miesta, ktoré ponúkajú túto neopakovateľnú silu hôr.

Vtedy som ešte ani len netušil, že sa v roku 2025 ocitnem znova v Himalájach. Ale o tom na budúce...

Na základe denníka Igora Ďuriša
 spracovala Zuzana Pogranová
 Foto: osobný archív Igora Ďuriša

Ikonický kameň, z ktorého ukazujem na Everest.

Základný tábor Everestu

Kláštor Tengboche

Byť anjelom

Keď mal Raoul Wallenberg 23 rokov, cítil, že ho život, akým žil, pramálo uspokojuje. Vyštudoval architektúru a pracoval v obchodnej spoločnosti v Južnej Afrike, ale práca ho nebavila. Potom skúsil pracovať v jednej banke v Palestíne, kde sa stretával so židovskými utečencami, ktorí mu rozprávali o nacistických zverstvách. Pretože ho ani práca v banke neuspokojovala, vrátil sa do Švédska. Zamestnal sa u jedného maďarského Žida, ktorý sa natrvalo usadil vo Švédsku. Pretože obchodne cestoval aj do Maďarska a poznal tamjšie pomery, prijal návrh Svetového židovského kongresu stať sa vyslancom Švédska v Maďarsku s cieľom zachrániť maďarských Židov pred smrťou. Vydávaním tzv. švédskych ochranných pasov a iných

dokladov totožnosti sa podarilo zachrániť tisíce nielen maďarských Židov pred holokaustom. Bol veľmi odvážny. Osobne prišiel k vlaku vo chvíli, keď mali byť Židia deportovaní a žiadal prepustenie všetkých, ktorí mali švédsky ochranný pas. Niekedy sa mu podarilo odísť s 20, inokedy so 150 ľuďmi. Alebo modrookých a plavovlasých židovských mladých mužov obliekol do uniformy SS a poslal ich k vlaku, kde Židia čakali na odchod do tábora smrti. Títo odvažní chlapci zachránili toľko Židov, koľko len mohli. Maďarskí Židia volali Raoula „anjel spásy“. 17. januára 1945 ho zatkli členovia sovietskej kontrarozviedky. Za podozrenie zo špiónáže ho eskortovali do Moskvy, kde ho po vypočúvaní a mučení popravili. Okolnosti jeho

smrti, napriek veľkému úsiliu švédskej diplomacie, sa nikdy nepodarilo objasniť.

Myslím si, že od väčšiny z nás sa neočakáva také veľké hrdinstvo, aké vykonal Raoul Wallenberg. No my všetci sme pozvaní byť anjelmi pre naše okolie. Anjelom pokoja, anjelom povzbudení, anjelom úsmevu, anjelom rady, anjelom dobročinnosti, anjelom odpustenia, anjelom modlitby...

Pobiecke hody sú spojené so sviatkom nášho patróna, archanjela Michala. Nech je pre nás náš patrón povzbudením a inšpiráciou ako byť anjelom pre okolie, v ktorom žijeme a pracujeme.

Požehnané prežitie hodov!

Luboš Tvrđý, pobiecky farár

Výročie maľby kostola a doplnenia interiéru

Už viackrát pri výročí maľby kostola sv. Michala archanjela sme popísali priebeh a vtedajší stav maľby kostola a spomenuli sme i doplnenie interiéru sakrálnej stavby v roku 1935. V tomto príspevku sa zameriame na autora maľby kostola a tvorcov časti mobiliáru v bočných lodiach kostola/ oltára a sochy I. Ide o umeleckých remeselníkov Júliusa Adáma, Jozefa Seilnacha a Ferdinanda Printha.

V súčasnosti obnovenú maľbu kostola realizoval so svojím kolektívom rožňavský maliar **Július Adam**. Narodil sa v roku 1862 v nemeckom Olbersdorfe a oženil sa s dcérou rožňavského maliara Willibalda Wolframa a po tomto maliarovi prevzal jeho dielňu. Najskôr v maľbe kostolov kráčal v jeho stopách no neskôr, ako vidno aj na našom kostole, mal vlastnú ornamentiku, inšpirujúcu sa umeleckým štýlom 18. storočia. Jeho veľmi dobré školenie v maľbe sa odzrkadľovalo na figurálnych maľbách kostolov, ale aj na závesných obrazoch. Nevývíjal umeleckú činnosť len na Slovensku, pôsobil aj v Taliansku, kde ako uvádza v materiáli E. Kušnierová - Traja rožňavskí maliari, bol za tvorbu so sakrálnou tematikou vyznamenaný vatikánskym rádom.

Výrobu bočných oltárov kostola sv. Michala archanjela zadal dekan farnosti Vendelín Zajac rezbárovi a staviteľovi oltárov Jozefovi Seilnachtovi. Dielňa J. Seilnacha urobila písomnú finančnú a ideovú ponuku a po objednávke boli oltáre vyrábané v hlohovskej dielni majstra.

Jozef Seilnacht sa narodil 21. januára 1859 v nemeckej dedine Edingen, kde prežil aj svoju mladosť. Remeselnú zručnosť získal na početných vandrovkách. Prestaľoval sa na Slovensko a v Hlohovci si zriadil rezbársku dielňu. Patril k známym staviteľom oltárov. Jeho práce možno nájsť na viacerých miestach západného Slovenska a vrcholnou prácou dielne bol pseudogotický oltár vo farskom kostole sv. Michala archanjela v Hlohovci. Jozef Seilnacht na objednávku Vendelína Zajaca vyhotovil dva bočné oltáre a krstiteľnicu, okrem vrcholnej plastiky Krst Krista z 18. storočia. Z jeho iniciatívy sa do bočných oltárov vložili sochy z pôvodných oltárov a oba oltáre boli ukončené štítmami z pôvodných oltárov.

Do stredu spomínaných oltárov boli uložené plastiky Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a plastiky Panny Márie, obe v životnej veľkosti. Autorom týchto sôch, ako aj plastik sv. Terézie a sv. Jozefa bol **Ferdinand Printh** zo St. Ulrich, ktorý sa nachádza v talianskom Tirolsku. Okrem archívnych dokladov je autorstvo sôch potvrdené aj štítkom na podložke plastiky sv. Jozefa /Ferdinand Printh Billdhauer und Altarbauer St. Ulrich - Ortzei Italien - Ferdinand Printh sochár a staviteľ oltárov St. Ulrich Ortzei Taliansko./ Práce Ferdinanda Printha môžeme nájsť napríklad v Trstenej, a tiež v severozápadnom Chorvátsku.

Mgr. Ivan Pastorek

Jednota dôchodcov v Pobedime - oddych aj brigáda

Opekánie

Keď konečne oheň vzbĺkne a spraví sa pahreba, zhromaždíme sa okolo nej so špekáčikom na konári či paličke. Opekáme aj slaninu, párku, či chlieb. Ba i živánska sa robí na pahrebe. Opekačka sa stáva našou každoročnou stretnúcou na rybníku. Počasie 10.06.2025 prišlo 33 účastníkom a tak si mohli pochutnať na prinesených špecialitách, vychutnať kavičku a nechybalo ani malé občerstvenie.

Polný Kesov

V júni sa leto rozbieha naplno, teplota stúpa a priestor, kde sa stretáva túžba po osviežení je pre našich členov termálne kúpalisko Nitrava v Polnom Kesove. Návšteva sa uskutočnila 17.06.2025. Voda v bazénoch je teplá, hydro-masážne trysky vo vírivke idú na plné obrátky a poskytnú nám relax a uvoľnenie. Možnosti, ktoré nám kúpalisko ponúka plne využívame. A čo by to bol za deň plný vody, keby sa neskončil pri pive v Rišňovciach. Šenkárka nás už čaká s načapovanými pivami. Naš člen Jozef Sýkora nelení a vytiahne heligónku. A aj ku koncu leta sme si tento zážitok zopakovali 02.09.2025. Domov odchádzame s úsmevom a v dobrej nálade. Kúpať sa bolo 43 a 42 účastníkov.

Poseďenie pri gulášu

Guláš chutí najlepšie vonku. Preto sme sa stretli v letný podvečer 19.08.2025 pri varení gulášu v Roľníckom dome. Varenie gulášu má svoj rituál. Založiť oheň pod kotliom, nakrájať cibuľu,

mäso a ostatné prísady. Keď sa rozšíri vôňa aj do okolia je čas na servírovanie. Partia členiek výboru ho rozniesla na stoly. Za uvarenie pochvala patrí kuchárovi Alojzovi Ferancovi. Guláš sa podával vo vnútornom dvore nášho múzea. Pri dobrom vínu a koláčoch, čo upiekli naše gazdinky „utekalo“ poseďenie rýchlo. S plnými bruchami a dobrou náladou si 60 členov zaspievalo spolu s naším členom Jozefom Sýkorom.

Brigáda na Roľníckom dome

Po zábave pri guláši hneď na druhý deň 20.08.2025 si 15 členov vysúkalo rukávy a uskutočnila sa brigáda v našom dedinskom múzeu - Roľníckom dome. Upratovanie je tu o rešpekte. Je to výprava do minulosti s metlou ruke, boj s pavučinami, umývanie okien, podláh, vetranie perín, utieranie prachu. Keď bolo všetko čisté, sadli sme si, posedeli a zaspomínali.

Je to aj o pripomenutí si, že aj keď sa svet mení, niektoré miesta zostávajú. Brigády sa zúčastnilo 15 členov našej Jednoty dôchodcov.

A.M.

Šach ako pomôcka

Šach je na našej škole veľmi obľúbený. Žiaci šachovnicu využívajú nielen na rozvíjanie svojho strategického myslenia či krátenie času počas prestávok, ale aj ako didaktickú pomôcku. Na hodinách dejepisu v 6. ročníku šachové figúrky žiakom názorne vysvetlili, ako fungoval lénny systém. Šiestaci sa dokonca zahrali na živé šachové figúrky. Usporiadať sa do feudalnej pyramídy na schodoch už bolo pre nich hračkou. Šachová téma pokračovala aj na hodinách angličtiny. Rozprávanie o vežiach, jazdoch a rytieroch prinieslo nielen šiestakom, ale aj žiakom iných ročníkov zaujímavú novú slovnú zásobu o živote v stredoveku, ale napríklad aj o známom anglickom kráľovi Henrichovi VIII. Žiaci ôsmeho ročníka pod vplyvom tohto zážitku spontánne zakomponovali šachovú symboliku aj do loga „Matice pobedimskej“.

Mgr. Marta Glossová PhD.

2. ročník tanečnej súťaže Let's Dance

V predposledný deň školského roka naša škola opäť žila hudbou a tancom. Konal sa 2. ročník tanečnej súťaže Let's Dance. Dopoludnia sa hlavná chodba našej školy premenila na tanečný parket plný energie, hudby a radosti. „Let's Dance“ prilákala veľa žiakov, ktorí si prišli užiť nezabudnuteľné chvíle pohybu a zábavy. Pod vedením pedagógov sa žiaci 1. a 2. stupňa pripravovali na svoje tanečné vystúpenia niekoľko týždňov. Tanečná súťaž pozostávala z dvoch častí. Celý program odštartoval spoločný tanec – TWIST, do ktorého sa zapojili všetci žiaci. Rytmická hudba a nadšenie detí vytvorili nezabudnuteľnú atmosféru, ktorá chytila za srdce nielen porotcu, ale aj divákov. Druhý súťažný tanec si žiaci mohli vybrať sami. Výsledok stál za to, žiaci volili tance od moderného hip-hopu cez spoločenské tance, v ktorých uplatnili náročné a zároveň očarujúce choreografie. Každý tanec mal svoj štýl a dušu, a bol výnimočný.

„Tancovať pred publikom bolo najprv stresujúce, ale potom som si to užila naplno,“ povedala žiačka 4. ročníka. Deti nešetřili potleskom a vzájomne podporili svojich spolužiakov pri ich tanečných vystúpeniach. Okrem tanečníkov a ich tanečných vystúpení nechýbala ani porota, ktorá pozostávala z pedagógov školy a vzácneho hosťa – pani Vladimíry Žitňanskej, ktorá so záujmom sledovala tanečné vystúpenia žiakov školy a odovzdávala im aj svoje vlastné skúsenosti. Každá tanečná skupina ukázala svoj originálny štýl – od veselých detských choreografií až po rytmické kreácie plné energie. Celé podujatie uzavrelo slávnostné vyhodnotenie súťaže, kde si víťazi odniesli medaily a putočné poháre riaditeľky školy za 1. a 2. stupeň. Cieľom tohto dňa bolo ukázať žiakom, že pohyb môže byť zábavný a spájať ľudí. Tanečná súťaž „Let's Dance“ sa stala krásnou tradíciou školy, ktorá nielen rozprúdi školský život, ale aj spája priateľstvá, podporuje spoluprácu a rozvíja tvorivosť našich žiakov. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník.

Mgr. Barbora Košútová

Dobrodružná cesta po Európe

Tento rok sme letné prázdniny v našej škole odštartovali naozaj dobrodružne. Pre deti prvého stupňa sme si pripravili školský denný letný tábor, ktorý sa niesol v dobrodružno-cestovateľskom duchu. Počas piatich dní malo 35 detí možnosť pomyselne navštíviť 9 európskych štátov. Dobrodružnej ceste po Európe však predchádzalo „núdzové pristátie“ na neznámom ostrove, na ktorom museli deti zvládnuť dolapiť zlodějov ale tiež vyhľadať všetky potrebné suroviny na prežitie a vyrobiť si drevenú loď na odplavenie sa z ostrova.

Každý deň sme začínali našou táborovou hymnou a indiciami, ktoré nám pomohli zistiť, aké krajiny v daný deň navštívime. Deti mali počas tábora možnosť vyskúšať si prácu britskej čestnej stráže či hľadať poklad v Anglicku. V Grécku sme si spoločne pozreli divadielko s postavkami v životnej veľkosti. Pri návšteve Nemecka si deti vyrobili vlastný model Álp a nechýbalo ani bohaté sladké pohostenie v podobe smotanových pohárov a banánikov v čokoláde, ktoré si deti vyrobili vo Francúzsku. Nezabudli sme ani na výrobu rôznorodých suvenírov z dobrodružnej cesty. Svoje zručnosti a kreativitu deti využili aj pri výrobe 3D modelov rôznych známych európskych pamiatok.

Posledný deň tábora sme zakončili návštevou Talianska, kde si deti skúsili namiešať vlastnú limonádu a pochutnali si aj na nanukoch. Nechýbalo ani záverečné tímové skladanie puzzle rôznych európskych jedál a vedomostný kvíz. Všetci na záver tábora dostali balíček darčiek, ktorý snáď našim dobrodruhom spríjemnil letné dni.

Mgr. Lenka Klimová

Nový školský rok je tu

Po dvoch mesiacoch prázdnin sa chodby našej školy opäť zaplnili veselým smiechom, zvedavými pohľadmi a očakávaniami. V pondelok 1. septembra sa otvorili brány školy a žiaci sa stretli so svojimi kamarátmi, učiteľmi a triednymi učiteľmi.

Po hymne a úvodnej básni v podaní žiaka 4. ročníka Andreja Madacki sa všetkým prítomným prihovarila pani riaditeľka Mgr. Jarmila Pastulová. Okrem milých slov menovite predstavila všetkých zamestnancov školy.

V materskej škole sa v dvoch triedach bude vzdelávať 42 detí. Deťom sa budú venovať 4 pani učiteľky. V triede Včielok bude učiť Mgr. Sláva Beluská, ktorá bude tr. p. učiteľkou a je aj ZRS pre MŠ a p. uč. Zuzana Hajdínová DiS.

V triede Lienok bude učiť p. učiteľka Zuzana Palechová, ktorá bude aj tr. p. učiteľkou a Mgr. Daniela Čechalová.

V základnej škole sa v 9 triedach bude vzdelávať 148 žiakov. 71 na 1. stupni a 77 na 2. stupni. V 1. ročníku bude mať p. uč. Mgr. Andrea Hermanská v triede 18 prvákov. V 2. ročníku si povedie ďalej svojich žiakov p. učiteľka Mgr. Zuzana Krajčíková. 12 druhákov úspešne s p. učiteľkou zvládlo prvú triedu a veríme, že ani tá druhá im nebude robiť problém. V 3. ročníku sa na svojich 16 žiakov teší p. uč. Mgr. Barbora Košútová. 4. triedu, našu najpočetnejšiu, s 25 žiakmi povedie p. uč. Mgr. Ľuba Gálová. P. uč. Mgr. Kristína Benková, ktorá sa vrátila z rodičovskej dovolenky bude triednou 22 piatakom. 14 šiestakov pokračuje na druhom stupni pod vedením p. uč. Mgr. Dagmar Madacki. Na 12 siedmakov sa teší p. uč. Mgr. Tomáš Galbavý. 8. trieda v počte 14 žiakov bude pracovať pod vedením p. uč. Mgr. Slávky Mikovej, ktorá je zároveň aj výchovnou poradkyňou na našej škole. V deviatej triede je 15 žiakov, ktorí si určite chcú posledný rok v našej škole poriadne užiť a verím, že sa aj veľa naučia. Ich triednou učiteľkou je naďalej p. uč. Mgr. Jela Košútová, ktorá je zároveň ZRS pre základnú školu.

Na našej škole bude naďalej učiť aj p. učiteľ Mgr. Martin Buja, p. učiteľka Mgr. Marta Glossová PhD., p. učiteľka PhDr. Óksana Temna PhD., páni farári JCLic. Ľuboš Tvrdý a ThDr.

Branislav Dolinský. školská psychologička p. Mgr. Veronika Benovičová. V práci budú pedagógom tak ako aj minulý rok pomáhať piati pedagogickí asistenti – p. Mgr. Milada Krížová, p. Bc. Vladimíra Makarová, p. Alena Urbanová, p. Mgr. Henrieta Kocevná a p. Mgr. Silvia Horiňová.

Na žiakov 1. stupňa sa tešia dve pani vychovávateľky v SKD, Mgr. Lenka Klimová a Mgr. Veronika Loussif, ktorá tiež nastupuje z rodičovskej dovolenky.

Okrem pedagogických zamestnancov bude aj tento rok pomáhať deťom, rodičom, pedagógom školská psychologička Mgr. Veronika Benovičová.

O ekonomické záležitosti sa bude starať p. ekonómka, Ing. Anna Borovská, o čistotu v škole tri p. upratovačky – p. Slavka Plichtová, p. Jana Ondřejchová a p. Iveta Kmentová. Výdaj stravy má na starosti zamestnankyňa výdajnej školskej jedálne – p. Iveta Povazsaiová a o celú školu sa postará p. školník Martin Minárech.

Po predstavení zamestnancov školy nasledovalo predstavovanie našich malých prváčikov. Ochramnú ruku nad nimi prevzali naši deviataci, ktorí ich privítali krátkym programom a uviedli ich do triedy bádateľov. Po ukončení oficiálnej časti sa žiaci presunuli do svojich tried pod vedením svojich triednych učiteľov. Na pôde školy privítala prváčikov aj pani starostka Mgr. Andrea Augustínová, ktorá žiakom odovzdala darčeky.

Minulý školský rok sme sa zapojili do tzv. školskej reformy a tento rok v zmenách pokračujeme. Podľa nového kurikula sa bude postupovať v 1. a 2. ročníku. Veríme, že naša snaha nebude zbytočná a naša práca bude kvalitnejšia. Chceme rozvíjať potenciál každého dieťaťa, naučiť ho samostatne myslieť a správne a zodpovedne sa rozhodovať. Zároveň chceme aby nezabudlo na ľudí okolo seba, aby bolo empatické a láskavé.

Prajeme všetkým úspešný školský rok 2025/2026!

Mgr. Jela Košútová
ZRS

Tajnička

tajničkou je významná udalosť

1. pohorie rozprestierajúce sa v blízkosti Pobedima (Malé ...)
2. priezvisko spisovateľa spätého s Pobedimom
3. sféra, ktorej sa týka klub FK 1925
4. krstné meno našej pani starostky
5. názov udalosti, ktorá sa konala 9.8.2025
6. patrón nášho kostola
7. mesiac, v ktorom slávime hody
8. ľudia, ktorí pomáhajú v obci; špeciálne ak horí
9. prívlastok domu slúžiaceho ako múzeum v Pobedime
10. drevená doska na krájanie nárečovo
12. špeciálny prívlastok nášho patróna
13. krstné meno nášho súčasného duchovného vodcu
14. potok pretekajúci obcou
15. prezývka tímu TJ Sokol - ženy Pobedim

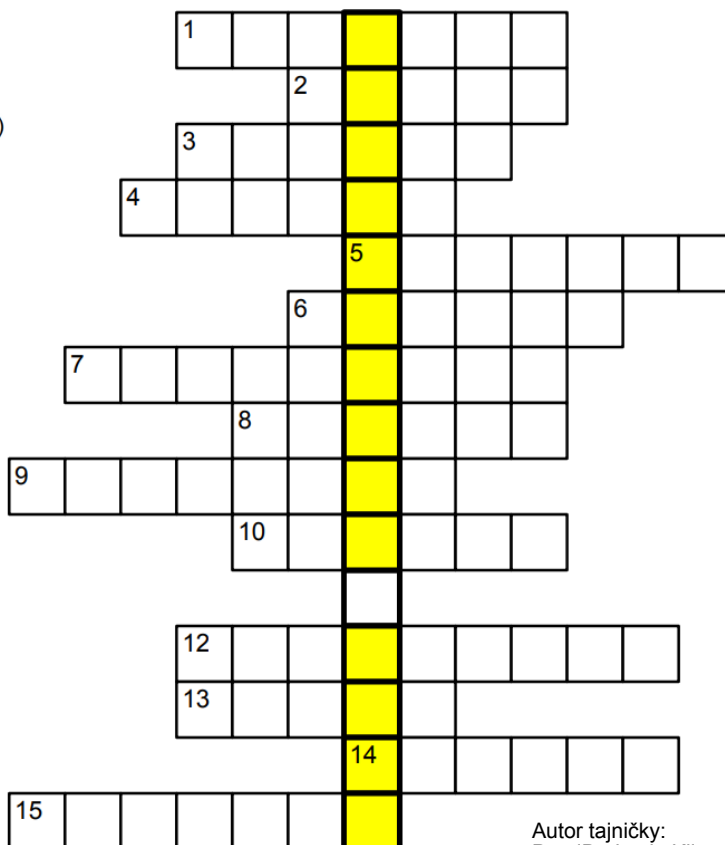
			1	2		3	
	2		5			7	
3	5		6				8
	8	4			6	3	
	7						
2		9	4			5	7
					1	5	3
		6			5	2	
	3		9	8			4

Cieľom sudoku je doplniť chýbajúce číslce od 1 do 9 podľa nasledujúcich pravidiel:

Na začiatku riešenia sú niektoré políčka vyplnené číslcami. Vyplnené číslce sú rozmiestnené tak, aby pre dané rozmiestnenie existovalo iba jediné riešenie.

1. Hrací plán sa skladá z 9x9 políčok rozdelených na 9 podoblastí s 3x3 políčkami.
2. V každej podoblasti sa každá číslca má vyskytnúť práve raz (podoblasti sú vyznačené hrubou čiarou).
3. V každom stĺpci a v každom riadku sa má každá číslca vyskytnúť práve raz.

Autor sudoku Ing. Ján Priadka

Autor tajničky:
PaedDr. Lucia Klimová

	3	6		4				7
		5			8	9	4	
9		8			1		2	3
	2						6	
			5	4				
							7	
3	5		6		7	4		8
4	1	9	2	8		7		
				3		1		

Recepty starých materí - Fazuľová kaša

S jedlom sa spájajú aj rôzne emócie, vo mne fazuľová kaša evokuje krásne spomienky na detstvo.

Suroviny:

- 500 g fazuľa biela
- 350 g ryža guľatá
- 5 ks bobkový list
- 5 ks strúčikov cesnak
- 5 ks veľká cibuľa
- 6 PL plná masť bravčová domáca
- (1 1/2 KL) soľ (podľa chuti)
- (1/4 KL) korenie mleté čierne (podľa chuti)

Postup:

1. Fazuľu je potrebné večer opláchnuť a namočiť. Ráno vodu zliať a v novej vode variť fazuľu na miernom ohni tak, aby voda prebublávala. Variť do mäkkosti cca 2,5 hod. Výhodné je použiť hrniec s hrubým dnom a občasnym miešaním. Fazuľu som zalial vodou asi 2 cm

nad fazuľu. Po odparovaní a nabobtnávaní fazule je potrebné vodu dolievať. Celkovo som použil asi 1,2 l vody.

2. Počas varenia som pridal bobkový list a pretlačený cesnak.
3. Medzi varením fazule som umyl ryžu vo viacerých vodách.
4. Po uvarení fazule som bobkový list vytiahol, pridal ryžu, soľ a korenie. Primerane som dolial vodu. Fazuľu s ryžou treba variť na miernom ohni asi 16 minút. Miešať veľmi opatrne, radšej nemiešať, aby ryža neprihorela.
5. Na menšom kastrolíku si opražíme na bravčovej masť nadrobno pokrájanú cibuľku.
6. Kašu je potrebné pred podávaním na tanieri vytvarovať tak, aby v strede zostala priehlbinka na pridanie opraženej cibulky s masťou.

Dobrá chuť praje: Ing. Ladislav Melicher

Začiatky pobeďimského futbalu

Pri tvorbe monografie Pobeďim /1992/ zostavovatelia poprosili o príspevok o začiatku športu a osobitne futbalu pobeďimského rodáka Štefana Klčo /1914 – 1944/, v tom čase žijúceho v Košiciach.

Ochotne vyhovel žiadosti a zaslal skutočne obsahovo a štylisticky vynikajúci príspevok, vystihujúci ducha doby a emócie s tým spojené. Vzhľadom k charakteru a rozsahu spomínanej monografie mohli byť publikované len útržkovité informácie z tohto príspevku. Vhodná príležitosť na jeho širšie publikovanie je teraz, keď futbal v Pobeďime oslavuje storočnicu. Príspevok uvádzame v pôvodnej verzii, mierne upravený. Veríme, že i po toľkých rokoch čitateľov novín zaujme.

Štefan Klčo - Moje spomienky na začiatky rozvoja športu v obci Pobeďim

Začiatkom dvadsiaty rokov minulého storočia začali do našej dedinky prenikať prvé správy o veľmi obľúbenej hre s koženou loptou – futbale. Bola to hra, o ktorej sme sa dozvedeli len z novín a z rozprávania „pánov“, že sa prevádza v mestách, ale už sa rozširuje aj na vidiek. Na rozvoj športového života v našej dedine mali nie malý vplyv študenti. Prvá skupina študentov nastupujúca v rokoch 1923-1926, Viliam Mitošinka (Dzetkéch), Jozef Mitošinka (Kilkéch), Jozef Feranec (Bučkéch), Jozef Segeš, Vojtech Vavro (Marišicech), Viktor Solár, Konštantín Maco, Ján Miklovič (Konečnych), Ján Mitošinka (Dzetkéch), Anton Vavro (Marišicech) a Vojtech Klčo, nebola ešte tak športovo zameraná - hlavne nie pre futbal, až na posledných štyroch. Zato druhá, početnejšia, skupina študentov v rokoch 1927 až 1930 pozostávajúca z Alojza Mikloviča (Pohankéch), Štefana Klčo, Viktora Mitošinku (Facianech), Konštantína Topolčaniho (Vrabelčákech), Viktora Kotlebu, Jána Veselého (Machajech), Jozefa Mitošinku (Dzetkéch), Michala Petráša (Hadéch), Gašpara Macu (Kaššéch), Michala Mitošinku (Kilkéch), Jána Mišíka (Drevárech), Jána Lednického (Batkéch), Jána Klimu (Zajácech), Augustína Kadleca, Jarolíma a Jozefa Pogránch a troch dievčat, a to Anny Mitošinkovej, Kataríny Vavrovej a Anny Solárovej, sa už plne zapojila do športovej činnosti v našej obci. Teda už v rokoch 1925-1930 sa v našej dedinke, kde bolo len kúsok rovného miesta, chlapci naháňali za loptou, a to buď gumenou alebo z obyčajných pančúch, či handier. Prvýkrát sme v Pobeďime videli pravú koženú loptu v roku 1925. Priniesol ju študent Ján Mitošinka (Dzetkéch) a v jednu jesennú nedeľu po „Litániach“ s ňou vyrukovali študenti Anton Vavro, Vojtech Klčo a majiteľ lopty, Ján Mitošinka, spolu s dedinskými chlapcami na pasienok „Bočan“. Môžeme konštatovať, že v Pobeďime sa futbal začal hrať živelné. Bolo ho treba len zorganizovať, podchytiť a rozširovať. Na túto úlohu sa podujal študent Štefan Klčo so svojimi bratmi, Vojtechom

a Františkom, ďalej veľkými nadšencami futbalu Jozefom Vavrom (Poštárom), Konštantínom Topolčaním, Františkom Vanderkom, Alojzom Vakošom a najstarším nadšencom Vojtechom Pastorkom, neskorším domácim rozhodcom - sudcom, k čomu si sám zakúpil dvojhlasnú píšťalku, ktorú nikomu nedal.

Začiatky boli ťažké, pretože sme začínali od nuly. Okrem toho, že sme nemali kde hrať, nemali sme ani s čím hrať. Preto bolo našou prvou úlohou zorganizovať chlapcov, ktorí chceli hrať futbal. Tých sa nazbieralo dosť. Vytvorili sme prvý, sedemčlenný výbor, každý robil, čo bolo treba. Členmi boli vyššie vymenovaní nadšenci futbalu. Urobili sme zoznam záujemcov a vytipovali sme kto a kde, na akom poste by chcel, alebo mal hrať. Tento zakladajúci tím zároveň poveril mňa za vedúceho futbalového klubu, a tiež ma poveril funkciou kapitána. Futbal som mal nadovšetko rád. Bol som študentom v Novom Meste nad Váhom a každú sobotu (prípadne aj častejšie) som chodil domov i preto, že som bol nadšeným divadelným ochotníkom, ba niekedy aj režisérom divadiel a akademií. Toto rozhodnutie prípravného výboru bolo aj neskôr členskou schôdzou schválené a trvalo až do septembra 1935.

Najdôležitejšou úlohou tímu bolo zabezpečiť pre formujúci sa futbalový klub finančné prostriedky. V čase vtedajšej hospodárskej krízy to bola neľahká úloha, hlavne na dedine, kde každý sporiť, na čom sa len dalo. Jedinú možnosť sme videli v nacvičovaní divadelných hier, akademií, a usporadúvaní tanečných zábav. Tak sme každým rokom zahrali 2 až 3 divadlá, 1 až 2 akadémie a 2 až 3 tanečné zábavy. Z takéhoto podujatia nám do „šporkasy“ pribudlo zopár korún. Postupne sme si našetřili a za úspory sme si kúpili „Pravidlá futbalovej hry“, potom futbalovú loptu s príslušenstvom (duše, hustilku, šnúrovač) a prvý pár pravých kopačiek, ktoré dostal Alojz Vakoš. V začiatkoch bola kameňom úrazu obuv. Konzervatívni dedinskí rodičia neboli ochotní svojím synom kupovať „bagandže“ na to, aby v nich behali za koženou loptou. Prvý si vlastné kopačky kúpil Jozef Vavro (Poštár) a po ňom ja, ale staršie z Nového Mesta nad Váhom. Takže na samom začiatku sme v celom „mančafte“ mali iba 3 páry kopačiek. Ostatní chlapci kopali vo svojich, v tom, čo mali, čo bolo aj ospravedlnením slabších výkonov. Neskôr, ako sa nám darilo v kultúrnych podujatiach, pri realizácii ktorých nesmieme zabúdať na pomoc našich mladých dievčat, a to Márie Topolčani, Jozefy Klčovej, Anny Miklovičovej, Anny Bielikovej, Márie Petrášovej, Alojzie Pevalovej a iných, ktoré pomohli zabezpečovať ďalšie korunky na kúpu kopačiek a dresov. Prvé dresy sme si kúpili z Ciech. Boli bledomodré s bielymi manžetami a golierikmi. Okrem toho sme mali na ľavej strane prs klubové označenie - rovnoramenný trojuholník s

modrými písmenami Š.K.P., ktoré sa mi podarilo zabezpečiť s pomocou kníhtlačiarenskeho učňa z Nového Mesta nad Váhom, s ktorým som býval u p. Trnovského. Klubové farby sme si zvolili na začiatku pôsobenia, podobne ako aj názov Š.K.P. - Športový klub Pobeďim.

Ďalšou závažnou úlohou tímu bolo zabezpečiť bránky, presnejšie tyče a brvná, ktoré sa musia dať zmontovať a demontovať pred a po zápase (prečo - vysvetlím neskôr). Touto dôležitou úlohou sme poverili člena Františka Vanderku, ktorý ako stolársky odborník úlohu perfektne zabezpečil. Aké - také, aj keď len skromné základné podmienky k zahájeniu futbalovej hry v Pobeďime sme teda mali. Avšak čelili sme najväčšiemu problému - miestu, kde sa bude hrať, čiže ihrisku. Ako bolo spomenuté - mládež hrala futbal všade, kde bol len kúsok rovného „pľacu“. V obci boli síce 4 pekné miesta - lúky, kde by sa dalo vybudovať pekné futbalové ihrisko. Boli to 3 urbárske pastviská, a to Pažiť, Bočan, Háj a Farská lúka, kde je terajšie ihrisko. Pažiť a Farská lúka boli priamo v dedine, Háj a Bočan na okraji obce smerom na Bašovce. Avšak na týchto lúčach sme až do jesene, kým neboli vypasené, nesmeli hrať. Tam sa totiž denne vyhánali a pásli kravy a kone miestnych obyvateľov - urbárikov. Farská lúka bola „tabu“, na tú sme nesmeli ani len pomyslieť. Okrem už spomenutých „ihrísk“ sme mali ešte jedno ihrisko, a to bolo „Pod vrbami“ pri cintoríni. Bol to priestor medzi Pažitou (lúkou) a cintorínom. Mal rozmery 50-60 x 20-25 m. Bola tu ešte aj široká poľná cesta, ale nám to neprekážalo. Ako šatne nám slúžili vrby. Bránky sme si vymedzovali buď kabátmi, alebo kameňmi, alebo sme si zabili do zeme drevené kolíky. Výhodou tohto ihriska bolo, že sme sa tlačili na susednú lúku Pažiť, kde aj konzervatívna staršia generácia na nás nebola tak prísna, a tak od polovice leta nás nechávala hrať na dolnom okraji Pažite, kde sme si od r. 1930 urobili ihrisko a mohli sme si na ňom posťahovať aj skutočné bránky. Takmer každú nedeľu a niekedy aj v týždni sme tu hrali futbal, a to už aj zápasy a turnaje s futbalistami zo susedných obcí a z Piešťan.

Objavovali už aj prvé lastovičky vo forme obecnstva. Ľady však ešte stále neboli preložené. Teda obecná „vrchnosť“ nám síce povolila postaviť bránky, ale pod podmienkou, že tam nebudú celý týždeň, ale len v nedeľu, keď budeme hrať. Už aj to bol určitý úspech, pre nás pomerne veľký. Vždy v nedeľu alebo pred dojednaným zápasom sme sa zišli, doniesli tyče, brvná a osadili sme si bránky, ktoré sme po zápase zase zdemontovali a odniesli do Vavrovej (Marišicech) stodoly. Preto sme museli mať rozložiteľné bránky. K tomu všetkému treba poznamenať, že nikto za túto prácu nič nedostal, ale ani nežiadal. Na to sme vždy každého uchádzača o hru, hráča už pri prihlasovaní sa do klubu, upozorňovali. Boli sme skutočne vysokí amatéri.

Môžno teda povedať, že od roku 1930 sme už hrali futbalové zápasy s klubmi susedných obcí: Bašovce, Veľké Orvište, Očkov, Horná Streda, Potvorice, Krakovany - Stráže, Trebatice, Čachtice, Banka, Vrbové a Piešťany, vlastne len jednotlivé časti Piešťan ako Bodona, Vršok a pod. A tak sme sa dostali do futbalového povedomia. Samozrejme, keď sme my pozyvali kluby uvedených obcí k nám, oni zase požiadali nás, aby sme prišli hrať k nim. Tu nastal ďalší problém - preprava hráčov. Nebol žiadny autobus. Na vozoch s konským záprahom sa nedalo, pretože sme chodili do vzdialenosti 10 až 15 km. Tak nám zostával jediný dopravný prostriedok - bicykel. Na každý zápas vonku, mimo obce, bolo treba najmenej 6 bicyklov, s tým, že na každom bicykli sa museli odviezť 2 hráči. Zo stabilných členov vlastnilo bicykle len 5 hráčov, takže sme museli uprosiť niektorého majiteľa bicykla, aby nám ho na nedeľu odpoludnia požičal. Samozrejme, že sme medzi mladšou mládežou mali aj takých obdivovateľov, ktorí, aj keď to bolo ďaleko, chodili s nami, a to buď peši 4 až 6 km, alebo tiež na bicykloch. Z takýchto nadšencov treba spomenúť Jozefa Mitošinku

(Obušťok), Michala Žitňanského, Jána Klimu, Alojza Kuchára, Vojtecha Valu, z ktorých sa následne mnohí stali aj dobrými a platnými hráčmi nášho mužstva.

Keď sme už mali aj ihrisko, tak sme sa na domácich zápasoch odvážili začať vyberať vstupné, samozrejme, že len dobrovoľné. Pár korún sa aj tak nazbieralo a obec fanúšikov sa pomaly, ale isto rozrastala. K popularite futbalu v našej dedinke sme prispeli aj my, samotní hráči a to tým, že od roku 1930 sme každoročne v lete usporadúvali futbalové turnaje, na ktorých sa vždy okrem domáceho mužstva zúčastňovali aj 3 vonkajšie kluby. Takýto futbalový turnaj bol sviatkom celej dediny. Obyčajne sme všetky 4 mužstvá išli za doprovodu dychovej hudby dedinou na ihrisko a večer bola tanečná zábava. Tu sme si vždy zaspievali aj futbalovú pesničku "Ďateľinka v lese, Bože rozpomeň sa, jak je ťažko futbal hrať, pritom dievča milovať". Hralo sa vylučovacím systémom 2+2 a víťazi spolu o prvé miesto a aj o trofej, ktorou bývala pekná klubová vlajka, ktorú nám vždy ochotne vyšili a urobili naše fanúšičky, dievčatá a mladé ženy. Boli sme vďační aj miestnej dychovej hudbe, ktorá nás sprevádzala vlastne bezplatne, iba za nejaké malé občerstvenie po zápase a pri tančovačke. Treba ešte spomenúť, že v prvých

rokoch, t. j. 1931 až 1935 sme už boli pomerne známy futbalový klub v piešťanskom regióne. Začali sme pracovať aj organizačne. Prihlásili sme sa do súťaže maloklubov piešťanského regiónu. Vedúcom a organizačným pracovníkom v Piešťanoch bol vtedajší veľmi dobrý obranca PFK Piešťany, pracovník riaditeľstva kúpeľov p. Ľudovít Mutňanský. K nemu som dost často chodieval po organizačné pokyny a s ním som dojednával predzápasy na piešťanskom ihrisku PFK. Súperov nám určoval p. Mutňanský, takže sme sa už v tejto dobe dostali do povedomia športovej verejnosti piešťanského regiónu, ba aj novomestského okresu.

Teraz niekoľko slov o prvých futbalových hráčoch, teda mančafte rozširujúcej sa športovej obce a občanoch dedinky Pobedim, v počiatkových 40. rokoch 20. storočia. Ako už bolo povedané, okrem prvých 7 organizátorov futbalového klubu v Pobedime, z ktorých všetci, okrem V. Pastorka boli aj následnými aktívnymi hráčmi, sa prihlasovali aj ďalší nadšenci ako Ferdinand Žitňanský (Strapko), Michal Vakoš, Jozef Bielik (Ducéch), Ján Klimu, Jozef Klimu, Jozef Mitošinka (Obušťok), Vojtech Valo a študenti Jozef Mitošinka, Viktor Kotleba, Alojz Miklovič (Pohakéch), Jozef Vakoš, Michal Petráš (Hadéch). Tu nemožno nespomenúť, že v

tejto dobe sa ku nám hlásili a chodili nám vypo-máhať šikovní futbalisti z okolia ako Pánik z Veľkého Orvišťa, Bystrický a Brhlovič z Čachtíc a Štajniger z Hornej Stredy, ktorí boli platnými posilami nášho mužstva.

Prvým brankárom bol Ferdinand Žitňanský (Strapko). Bol to veľmi živý mladík, ktorý aj grí-masami zabával publikum. Do bránky sa tlačil aj František Vanderka, ten však bol podstatne starší a mal poranenú ruku, takže prízemné lopty mu robili ťažkosť. Avšak zanedlho sme objavili skromného, ale zato brankársky nadaného hráča v osobe Vojtecha Valu, ktorého sme športovo vystrojili a trénovali, a tak sa stal stabilným brankárom v našom mužstve. Musím popravde povedať, že nám ho aj okolité kluby závideli, pretože podával veľmi dobré výkony. Ak ma pamäť neklame, prvé zápasy sme hrali s Veľkým Orvištom a vyhrali sme 1:0.

Hrali sme v tejto zostave: brankár: F. Žitňanský, obrana: A. Vavro, J. Vavro, záloha F. Klčo, F. Vanderka J. Bielik, útok A. Vakoš, K. Tapolčani, S. Klčo, J. Mitošinka, V. Klčo. V obrane ďalej hrávali M. Vakoš, Bystrický, v zálohe Kotleba, M. Petráš, J. Klimu, A. Kuchar, J. Mitošinka, J. Lednický a v útoku A. Miklovič, Brhlovič, Pánik, Štajniger. Pre úplnosť treba ešte dodať, že od roku 1934 sa v našej obci začali propagovať a rozširovať aj iné športy, ako atletika a hlavne volejbal. Protagonistami týchto športov boli najmä mladší študenti pod vedením J. Vakoša, J. Mitošinky, J. Lednického, J. Veselého a iných.

Takto sa teda roztáčali kolá športového života v Pobedime, pri kormidle ktorého stál od začiatku až do septembra 1935 študent Štefan Klčo. Dňom od 1.10.1935 nastúpil na vojenskú prezenčnú službu a už sa sem vracal len sporadicky a športovú zástavu odovzdal svojím následníkom, aby ho ďalej rozvíjali.

Do tlače pripravili:
Ing. Marián Lednický
Mgr. Ivan Pastorek
PaedDr. Lucia Klimová

Z 19. zasadnutia obecného zastupiteľstva

V poradí 19. zasadnutie obecného zastupiteľstva, konané 25. júna 2025, bolo náročné, a to obsahovo, aj časovo. Na návrh starostky obce poslanci prerokovali celkovo 18. bodov programu. Po otvorení zastupiteľstva bol predložený program schválený, následne starostka obce, Mgr. Andrea Augustínová, informovala o plnení uznesení z predchádzajúceho obecného zastupiteľstva. V bode Podnety občanov G. Havrliet predniesol dopyt p. Balážovičovej ohľadne prenájmu jedálne v objektu kultúrneho domu. Pridala sa M. Desátová s otázkou k tejto téme. Na podnet reagovala starostka obce. Poslanec I. Pastorek sa v bode Interpelácie dotazoval na rekonštrukciu zdravotného strediska a obnovu budovy pôvodnej materskej školy. Zaujímali sa tiež o postupe pri odstraňovaní vysychajúcich tují v obci a o súťaž Bykoviny v susednom Očkove. Na otázky odpovedala starostka obce.

V nasledujúcom bode Modernizácia verejného osvetlenia v úvode rokovania Ing. M. Vydrnák (konateľ spoločnosti MAVYS s.r.o. – zhotoviteľ Energetického certifikátu) informoval o zisteniach Energetického auditu, vysvetlil navrhovaný postup pri realizácii modernizácie verejného osvetlenia a možnosti financovania formou úveru prostredníctvom Environmentálneho fondu. Poslanci, po dopyte G. Havrlieta o termíne realizácii prác na modernizácii osvetlenia, prijali tri uznesenia. V prvom uznesení obecné zastupiteľstvo zoberalo na vedomie správu Ing. Vydrnák, v ktorej bola vyčíslená predpokladaná cena rekonštrukcie verejného osvetlenia vo výške 92 260 € s DPH. V ďalšom bode uznesenia poslanci schválili maximálnu výšku úveru 92 260 € s DPH z Envirofondu s dobou splácania 15 rokov. V druhom uznesení obecné zastupiteľstvo schválilo realizáciu investície modernizácia verejného osvetlenia a napokon

v treťom uznesení obecné zastupiteľstvo schválilo prijatie úveru od Environmentálneho fondu vo výške 92 260 EUR, zabezpečeného blankozmenkou na financovanie investícií.

V úvode 6. bodu rokovania obecného zastupiteľstva starostka obce informovala o zákonných možnostiach legalizácie stavieb v areáli „Zástodolie“ a navrhla pridanie obce ako ďalšieho účastníka kolaudácie. Po stanoviskách predstaviteľov rybárskeho spolku / M. Vavro a Ľ. Melicher / a diskusných príspevkoch poslancov bolo prijaté uznesenie, v ktorom je súhlas obecného zastupiteľstva s vydaním súhlasného stanoviska k začiatu stavebného konania „Preskúmanie spôsobilosti stavby na užívanie“ a s doplnením Obce Pobedim do návrhov na kolaudáciu stavieb. V nasledujúcom bode programu sa mala prerokovať žiadosť o darovanie nehnuteľnosti súp. č. 49. Ide o nehnuteľnosť časti mlyna v majetku obce. K žiadosti, darovanie nehnuteľnosti, sa vyjadrila žiadateľka a poslanci obecného zastupiteľstva. Vzhľadom k tomu, že darovanie obecného majetku nie je možné, poslanci žiadateľke navrhli, aby v prípade záujmu podala novú žiadosť na odpredaj nehnuteľnosti. Ďalšia žiadosť sa týkala vyčlenenia časti pozemku parcela č. C-KN 307. Ide o obecný pozemok, nachádzajúci sa pri mlyne. V žiadosti sa požadovalo rozdelenie pozemku, s tým, že pozemok bude v majetku obce, len sa určí časť na prístup k pozemkom žiadateľky a ďalších vlastníkov. V závere tohto bodu programu sa konštatovalo, že pozemok sa v súčasnosti rozčleňovať nebude, okrem 10 metrov ochranej zóny pamiatky je možný prechod k pozemkom žiadateľa i ďalších vlastníkov susediacich pozemkov. S uvedeným riešením žiadateľka súhlasila.

V obsiahlom uznesení č. 194 obecné zastupiteľstvo súhlasilo s predajom pozemku v

majetku obce, žiadateľ Roman Toráč. V bode č. 10 poslanci vzali na vedomie žiadosť obce Kostolné o darovanie hasičskej techniky a na základe návrhu M. Piškulu súhlasili s darovaním hasičského vozidla CAS 32 T 815 obci Kostolné. V ďalšom bode programu poslanci vzali na vedomie Stanovisko hlavného kontrolóra k Záverečnému účtu obce Pobedim za rok 2024. Obecné zastupiteľstvo v ďalších štyroch bodoch prerokovalo a schválilo materiály finančne – rozpočtového charakteru. Bol to záverečný účet obce Pobedim za rok 2024, ďalej Rozpočet obce Pobedim na rok 2025 – úprava č. 1, schválenie kontokorentného úveru a napokon schválenie refinancovania termínovaného úveru. Žiadosti na prerokovanie a schválenie týchto materiálov predniesla starostka obce, bližšie sa vyjadřila pracovníčka obecného úradu L. Kameniarová.

V bode 16. starostka obce informovala o aktivitách obce. Tieto budú zverejnené v osobitnom článku v obecných novinách Pobedimčan 3/2025. V predposlednom bode programu zasadnutia Rôzne, poslanci zoberali na vedomie Konsolidovanú výročnú správu Obce Pobedim za rok 2024. Ďalej M. Desátová informovala obecné zastupiteľstvo o účasti Pobedimčanov na podujatí Bykoviny 2025. V tomto bode sa tiež prerokovala žiadosť futbalového klubu FK1925 Pobedim o dotáciu na podujatie pri príležitosti založenia futbalového klubu v obci. Poslanci prejavili súhlas s finančnou podporou podujatia.

Po vyčerpaní programu starostka obce Mgr. Andrea Augustínová poďakovala prítomným za účasť a rokovanie 19. zasadnutia obecného zastupiteľstva ukončila.

Mgr. Ivan Pastorek

Malý lexikón pobedimského nárečia, alebo „viete ešte po pobjecky?“

1. brečka – rozvarené slivky, riedka kaša	16. lauf – hadička na stáčanie vína	28. oštara – nepríjemnosť, starosť
2. cajdák – vrecko na spodnej sukni	17. lopárik – doštička na krájanie, alebo miesenie cesta	29. pošíšorít – potriať
3. čapnúť – dať za ucho	18. kutáč – nástroj na prehrabávanie uhlíkov v pahrebe	30. praka – gumipuška
4. čiko, čičko – žriebä	19. našporovať – našetriť	31. ponknúť sa – posunúť sa
5. friško – rýchlo	20. noša – plachta so štyrmi trakmi	32. sellé mlieko – skysnuté mlieko
6. galatka – drevená nádoba na uskladnenie lekváru	21. obrovňávka – zvýraznený pás na stene nad zemou inou farbou ako stena	33. rákoš – krídla, húf
7. gezuvať – hrešiť, napomínať	22. obrtel – závora	34. šichtové myllo – doma varené mydlo na pranie
8. gnávit – utláčať	23. okopcuvať – ohnúť zemiaky	35. špangla – sponka do vlasov
9. harapanna – fliflena	24. okrzielko – kúsok závinu, koliesko jablka	36. šade – všade
10. hránt – válov	25. otep – slama zviazaná do väčšieho zväzku	37. trcino – hlupák
11. huba – ústa	26. pachcit – ťažko dýchať	38. truhla – skrinka na odevy s vrchnákom
12. kadlec – tkáč	27. odkundes – človek, ktorý nič nevie, pobehaj	39. vodziť – nemôcť trafiť domov
13. kmín – zlodej		40. zlátko – kúsok staniolu
14. kondva – kanvica napr. na mlieko		
15. kršenie – krstiny		

Financie pod lupou

Úroky na hypotékach idú dole. A čo vaše poistenie?

Možno ste si všimli, že banky začali znižovať úroky na hypotékach. Mnohí ľudia to využívajú a presúvajú svoju pôžičku do inej banky, aby ušetrili. To je rozumné rozhodnutie. Ale pozor – často sa pritom zabúda na jednu dôležitú vec.

Keď ste si pred rokmi brali úver, pravdepodobne vám banka ponúkla aj poistenie k hypotéke. Vtedy to vyzeralo výhodne – jednoduché riešenie a banka vám možno dala aj o niečo lepší úrok. Lenže toto poistenie je naviazané na úver. A keď úver prenesiete do inej banky, poistenie končí.

Priklad zo života

Predstavme si pána Petra:

- Vo veku 30 rokov si vzal hypotéku aj s poistením priamo v banke. Platby boli nízke a všetko fungovalo.

- Dnes má 40 rokov, stále spláca úver a chcel by využiť nižší úrok v inej banke.

- No staré poistenie mu zanikne a musí si vybaviť nové. Lenže už nie je tridsiatnik, ale štyridsiatnik. Pre poisťovňu je starší a rizikovejší, takže platí oveľa viac.

Keby si bol kedysi vybavil poistenie samostatne mimo banky, dnes by mu zostalo, a to za výhodné podmienky, ktoré si uzavrel, keď bol mladší.

Prečo bankové poistenie nie je vždy dobrá voľba

- funguje len dovtedy, kým máte úver v tej istej banke,

- pri prenose do inej banky musíte začínať odznova,

- nakoniec z toho viac získa banka než vy.

- **Preto moja rada znie:** pozrite sa, ako to máte nastavené vy. Ak si nie ste istí, či je vaše poistenie naviazané na banku, alebo neviete, či vás naozaj chráni tak, ako má, pokojne sa mi ozvite. Rada vám poradím a ušetrim starosti do budúcnosti.

Ing. Lenka Miklovičová, RSc.

Sto rokov futbalu v Pobedime

Dňa 9. augusta 2025 sa v našej obci, ako sa píše v osobitnom článku, uskutočnil Deň obce a jeho hlavnou náplňou bolo pripomenutie storočnice futbalu v našej obci. Pri tejto príležitosti sme oslovili Ing. Mariána Lednického jedného z autorov knihy Pobedim vydané v roku 1992. Ing. M. Lednický nám poskytol zaujímavé spomienky Štefana Klču na začiatky futbalu v našej obci. Š. Klčo bol v tom čase aktívnym hráčom a priaznivcom futbalu. Vzhľadom k aktuálnej tematike spomienok ako aj ich kvalite publikujeme tieto spomienky v aktuálnom čísle obecných novín. Účelom tohto článku je stručná história futbalu v období Slovenskej republiky / 1939 – 1945 / a v šesťdesiatych rokoch minulého storočia.

Futbal sa v našej obci začal hrať začiatkom 20. rokov minulého storočia. O futbale sa naši spoluobčania dozvedeli od študentov na

vtedajších stredných školách. Študenti boli aj aktérmi rozšírenia futbalu, ktorý v obci zaznamenávame v rokoch 1927 - 1933. Avšak pred týmto obdobím je treba pripomenúť rok 1925, kedy sa do Pobedime dostala prvá kožená lopta. Od tohto dátumu počítame, že futbal v Pobedime má sto rokov.

Futbalové zápasy sa hrávali i počas existencie vojnovéj Slovenskej republiky a po 2. svetovej vojne mal pobedimský futbalový klub názov TJ Sokol Pobedim. Futbalové zápasy sa hrávali na tzv. farskej lúke, teda na terajšom ihrisku.

V 60. rokoch minulého storočia už boli intenzívne kontakty s celoslovenskými telovýchovnými organizáciami. Futbalistov si pod patronát vzalo vtedajšie Jednotné roľnícke družstvo a futbalový oddiel sa premenoval na TJ Družstevník Pobedim. Družstvo pomáhalo pri doprave futbalového mužstva na zápasy mimo

obce a podporili oddiel i finančne. Začala sa výstavba objektov na ihrisku, boli postavené šatne a sociálne zariadenia. Z finančných prostriedkov sa kúpil autobus, ihrisko sa ohradilo a upravila sa hracia plocha. Zasluhou Dr. Jána Mitošinku sa na futbalovom ihrisku predstavili zmámi futbalisti ako Ján Popluhár a Laco Pavlovič.

Pobedimskí futbalisti sa prebojovali do vyšších súťaží, vzniklo družstvo dorastencov ako i žiacke mužstvo. Najväčšie úspechy dosiahli futbalisti v druhej polovici 70. rokov kedy mužstvo trénoval Jaroslav Kravárik, bývalý československý reprezentant, hráč Spartaka Trnava i Slávie Praha. Po úspešnom fungovaní futbalového mužstva však nastali problémy finančného charakteru a futbalisti sa dostali do krízy z ktorej sa postupne spamätávali.

Mgr. Ivan Pastorek

Aktívne prázdniny TJ Sokol Pobedim - ženy

Členky TJ Sokol Pobedim nezaháľali ani počas prázdnin. S chuťou sa pustili do nácviku rozhodnej skladby, ktorú v upravenej verzii predviedli na Deň obce a 100 rokov futbalu v Pobedime 9. augusta 2025. Ich vystúpenie okrem návštevníkov ocenila aj starostka Sokolskej únie Slovenska Adriána Šarudiová, ktorá vyjadrila hrdosť na to, že sokolské hnutie je stále živé a aktívne aj v obciach na Slovensku. A že sú stále aktívne aj členky TJ Sokol Pobedim, dokázali svojou účasťou na Župných sokolských a športových slávnostiach Malacky 2025, ktoré sa konali 13.9.2025 v športovej hale Aréna v Malackách. V skladbe „Ženy bez veku“ vystúpilo medzi 160 cvičiacimi aj 16 žien našej organizácie.

Od 9. októbra 2025 opäť začíname novú cvičebnú sezónu a rady privítame medzi nami dievčatá a ženy bez rozdielu veku, ktoré majú

záujem o cvičenie a chcú urobiť niečo pre svoje zdravie. Príďte si s nami zacvičiť! Stretneme sa každý štvrtok o 18.30 hod. v telocvični základnej školy.

Vladimíra Žitňanská,
starostka TJ Sokol Pobedim - ženy

Vybrané z matriky

Privítali sme:

25.6.2025 Artur Mišík, č. d. 407

2.7.2025 Nikola Heráková, č. d. 293

Manželstvo uzavreli:

4.7.2025 Mgr. Zuzana Straková č. d. 324
a Jaroslav Čechvala

6.9.2025 Jana Klčová, č. d. 18
a Denis Ryšavý

Rozlúčili sme sa:

19.8.2025 Anna Korábeková,
č. d. 422, †88

POBEDIMČAN – obecné noviny. Vydavateľ: Obec Pobedim, 916 23 Pobedim 435, IČO 00 311 910. Registrované: Ministerstvo kultúry SR číslo: EV 2859/09, ISSN 1339-0996. Vychádza štvrtročne. Náklad: 400 ks. Nepredajné.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Andrea Augustínová, starostka obce Pobedim.

Výkonný redaktor: Mgr. Ivan Pastorek. Členovia redakčnej rady: Mgr. Ivan Pastorek, Mgr. Jela Košútová, PaedDr. Lucia Klímová, Mária Desátová, Ing. Ladislav Melicher.

Grafická úprava a tlač: PN print, s.r.o., Piešťany. Kontakt: e-mail redakcia.pobedim@pobedim.sk

Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori a text prispievateľov nemusí reprezentovať názory členov redakčnej rady. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky podľa potreby upraviť, zoskúpiť, prípadne neuverejniť. Preberať príspevky z POBEDIMČANA je možné len so súhlasom autorov článkov. Príspevky nie sú honorované.